

ΠΡΟΤΥΠΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΣΜΥΡΝΗΣ

Ο ΧΡΥΣΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΟΜΙΛΟΣ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ,
ΘΕΑΤΡΙΚΟΥ ΠΑΙΧΝΙΔΙΟΥ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΣ ΓΡΑΦΗΣ
ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ: ΕΛΕΝΗ ΓΚΟΝΟΥ
ΣΧΟΛ. ΕΤΟΣ 2014 -2015

ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΕΡΓΟ

Ο ΧΡΥΣΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΜΑΘΗΤΕΣ ΠΟΥ ΣΥΜΜΕΤΕΙΧΑΝ ΣΤΗ ΣΥΓΓΡΑΦΗ

ΑΠΟ ΤΗΝ Α΄ ΤΑΞΗ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΞΕΝΙΑ
ΔΡΑΚΟΥΛΑΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑ
ΚΑΡΥΩΤΗ ΒΕΡΑ
ΚΛΑΔΗ – ΜΟΡΦΗ ΟΛΓΑ
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΡΤΕΜΙΣ – ΜΕΛΙΝΑ
ΠΕΡΡΑ ΜΑΡΙΑ
ΣΠΑΪΔΙΩΤΗ ΒΑΣΙΛΕΙΑ
ΦΡΑΓΚΑΚΗ ΘΕΟΔΩΡΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ Β΄ ΤΑΞΗ

ΛΑΜΠΡΟΥ ΛΙΛΙΑΝ

ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΕΡΓΟ

«Ο ΧΡΥΣΟΣ ΛΟΓΟΣ»

ΠΡΑΞΗ Α΄

ΑΦΗΓΗΤΗΣ

ΑΡΙΣΤΟΣ

ΕΡΩΦΙΛΗ

ΒΑΣΙΛΙΑΣ

ΦΡΟΥΡΟΙ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Π Λ Α Ν Η Τ Η Σ Γ Η

ΣΚΗΝΗ 1η

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 1

Κυρίες και κύριοι θα παρακολουθήσετε μια ιστορία από το μέλλον!

Στην ιστορία μας πρωταγωνιστεί ένας γνωστός σας πλανήτης: «η ΓΗ».

Ολόκληρη η Γη αποτελείται πια από δύο μόνο μεγάλες πόλεις: τη Θλιβερούπολη και την Ευθυμούπολη.

(ΜΟΥΣΙΚΗ ΘΛΙΒΕΡΗ - ΠΑΝΤΟΜΙΜΑ)

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 2

Οι άνθρωποι της **Θλιβερούπολης** ζουν διαρκώς μέσα στα προβλήματα: κατεστραμμένο περιβάλλον χωρίς ίχνος πράσινου και ζώων, «νέφος» τεράστιο, αρρώστιες, πολυκοσμία, φτώχεια, μοναξιά, γκρίζο χρώμα παντού, άτομα σκυφτά, φοβισμένα, που δουλεύουν σαν σκλάβοι από το πρωί ως το βράδυ με πρόσωπα χλωμά και τη θλίψη ζωγραφισμένη πάνω τους.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 3

Την πόλη αυτή κυβερνά ένας βασιλιάς που έχει κτίσει ψηλά τείχη γύρω της και κατέχει όλα τα μέσα παραγωγής. Ετοιμάζεται μάλιστα να θέσει σε εφαρμογή μια φοβερή ενέργεια, που από καιρό σχεδιάζει: να φτιάξουν τρεις κορυφαίοι επιστήμονες που είχε προσλάβει ένα φίλτρο τυφλής υπακοής και υποταγής, για να το ρίξει μέσω των εργοστασίων του στο δίκτυο ύδρευσης της πόλης και έτσι να εξουσιάζει απόλυτα και για πάντα ανθρώπους και ζώα.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 4

Απώτερος σκοπός του είναι να επεκταθεί και σε γειτονικούς πλανήτες και να τους υποτάξει. Συγχρόνως απαγορεύει στους κατοίκους της πόλης να βγουν από τα τείχη, γιατί οι συνέπειες θα είναι τρομερές.

Και έτσι όλοι οι κάτοικοι της Θλιβερούπολης ζούσαν υπό το κράτος του **ΦΟΒΟΥ**.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 5

ΟΛΟΙ; Όχι όλοι.

Όπως σε κάθε κανόνα υπάρχει εξαίρεση, έτσι και στην ιστορία μας υπήρχε η **ΕΡΩΦΙΛΗ**. Ως εργαζόμενη σε ένα από τα εργοστάσια του δυνάστη προσπάθησε πολλές φορές να οργανώσει εξέγερση κατά του τυράννου. Σε μία από αυτές τις απόπειρες συνελήφθη από τον στρατό του δυνάστη και φυλακίστηκε σε ένα **πύργο**. Θα ήταν το πρώτο θύμα που θα έπινε το νερό της υποταγής, για να πάψει να ξεσηκώνει τον κόσμο.

Εικ. 1

ΣΚΗΝΗ 2η

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 6

(ΜΟΥΣΙΚΗ ΧΑΡΟΥΜΕΝΗ - ΠΑΝΤΟΜΙΜΑ)

Επάνω από τα πυκνά σύννεφα της αιθαλομίχλης και των άλλων βλαβερών αερίων που είχαν συσσωρευτεί πάνω από την Θλιβερούπολη, βρισκόταν αθέατη η **Ευθυμούπολη**, μια ηλιόλουστη πόλη, όπου οι άνθρωποι ήταν χαρούμενοι, γιατί είχαν ένα άλλο τρόπο διοίκησης που λέγεται «δημοκρατία». Εκεί δηλαδή δεν υπήρχε ένας βασιλιάς, αλλά όλοι οι πολίτες συμμετείχαν στα κοινά και συναποφάσιζαν για τη ζωή τους. Αφού είχαν κανονίσει να διοικεί την πόλη κάθε μέρα και άλλη επιτροπή πολιτών, που οριζόταν βάσει ενός ετήσιου καταλόγου της πόλης.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 1

Η πόλη αυτή είχε όλα όσα είχε χάσει η Θλιβερούπολη: πράσινο, καθαρό περιβάλλον, υγεία, φιλία, αγάπη, δημιουργική εργασία και αρκετό ελεύθερο χρόνο για διασκέδαση και χαρά. Μοιράζονταν εξίσου τα αγαθά που παρήγαγαν και κανένας δεν σκεφτόταν να γίνει ανώτερος από τον άλλο. Έτσι ζούσαν και πολλά χρόνια, γιατί το γέλιο ήταν πάντα ζωγραφισμένο στα χείλη τους και κανένας δεν ένιωθε μόνος, γιατί όλη η πόλη ήταν μια μεγάλη παρέα! Δεν είχαν ανάγκη από τείχη ούτε στρατιώτες και ζούσαν πάντα ειρηνικά.

ΣΚΗΝΗ 3η

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 2

Ο Αρίστος (κάτοικος της Ευθυμούπολης) κάποτε πέταξε με την ιπτάμενη μηχανή του πάνω από την Θλιβερούπολη, μια μέρα που ευτυχώς απουσίαζε ο κακός βασιλιάς από την πόλη, γιατί είχε πάει για επίσκεψη σε έναν άλλο κοντινό μικρό πλανήτη, όπου κυβερνούσε ένας ξάδερφός του, το ίδιο αυταρχικά και απόλυτα όπως ο ίδιος, για να συζητήσουν πώς θα εξαπλώσουν την εξουσία τους στο σύμπαν. Το θέαμα που αντίκρισε στην Θλιβερούπολη τότε του πλήγωσε την καρδιά.

Ήταν μεσημέρι καθώς πετούσε πάνω από τον πύργο, όπου βρισκόταν φυλακισμένη η Ερωφίλη, όταν άκουσε το τραγούδι του ύπνου της και τον μάγεψε.

(ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΕΡΩΦΙΛΗΣ: Blue moon)

Από τότε δεν μπορούσε να είναι πια ξέγνοιαστος και χαρούμενος, όπως οι άλλοι και του έγινε μόνιμη ιδέα να δει και να ελευθερώσει την κοπέλα αυτή με την υπέροχη φωνή.

ΣΚΗΝΗ 4η

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 3

Έτσι επιχείρησε και δεύτερη φορά να πάει στη Θλιβερούπολη με την ελπίδα να συναντήσει την κοπέλα με τη θεική φωνή. Αυτή τη φορά ο Αρίστος προσγείωσε την διαστημική μηχανή του στην πίσω αυλή του πύργου, που ήταν έρημη και τότε είδε από το πιο ψηλό παράθυρο του πύργου που έβλεπε στην αυλή να προβάλλει η μορφή της Ερωφίλης κρατώντας ένα **κοχύλι ναυτίλο**, που έβγαζε κάποιους εξαιρετικούς ήχους.

Και τότε έγινε το θαύμα! Οι ματιές τους συναντιούνται.... και ... η καρδιά του αρχίζει να χτυπά πιο γρήγορα και δυνατά....

ΤΡΑΓΟΥΔΙ (John Paul Young, *Love is in the air*)

Ξαφνικά πέφτει το κοχύλι από τα χέρια της Ερωφίλης!

ΕΙΚ. 2

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 5

Ο Αρίστος το πιάνει και καθώς το περιεργάζεται στα χέρια του, βλέπει ένα χαρτάκι στο εσωτερικό του, που γράφει: «*Η πόλη και όλος ο πλανήτης μας κινδυνεύει. Ο βασιλιάς μας σχεδιάζει να υποτάξει και να καταστρέψει όλο τον γαλαξία. Πήγαινε στον «ΠΛΑΝΗΤΗ ΤΩΝ ΓΡΙΦΩΝ», όπου κατοικούν οι σοφοί και πάρε το γρίφο. Ακολούθησε το δρόμο της καρδιάς σου. Είναι ο μόνος που θα σε οδηγήσει στη λύση. Αλλά μην αργείς! Ο βασιλιάς θα γυρίσει σε 7 ημέρες».*

(**Σκην. Οδηγία:** Ο Αρίστος σαστίζει αρχικά, αλλά μόλις συνέρχεται, φεύγει ρίχνοντας μια τελευταία ματιά στον ΠΥΡΓΟ).

ΠΡΑΞΗ Β΄

ΑΦΗΓΗΤΗΣ

ΑΡΙΣΤΟΣ

ΛΕΟΝΑΡΝΤΟ (ΦΙΜΠΟΝΑΤΣΙ)

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ, ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ, ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ

ΙΚΤΙΝΟΣ, ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ, ΜΝΗΣΙΚΛΗΣ

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ, ΠΛΑΤΩΝΑΣ, ΦΕΙΔΙΑΣ

ΠΛΑΝΗΤΗΣ ΤΩΝ ΓΡΙΦΩΝ

ΣΚΗΝΗ 1η

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 1

Ο Αρίστος ανεβαίνει στη διαστημική του μηχανή και μέσα σε λίγες σχετικά ώρες φτάνει στον **ΠΛΑΝΗΤΗ ΤΩΝ ΓΡΙΦΩΝ**, όπου μέσα σε ένα ειδυλλιακό τοπίο συναντά τον Αρχιμήδη, τον Ευκλείδη, τον Πυθαγόρα, τον Πλάτωνα, τον Αριστοτέλη, το Φειδία και τον Λεονάρντο Πιζάνο (Φιμπονάτσι).

Οι σοφοί κάθονται ανά τρεις και συζητάνε σε διαφορετικά μέρη της σκηνής.

Ο Αρχιμήδης συζητά με τον **Ευκλείδη** και τον **Πυθαγόρα** μπροστά σε έναν κύκλο που έχει χαράξει στο πάτωμα και προσπαθεί να τους εξηγήσει πώς κατάφερε να τον τετραγωνίσει με κανόνα και διαβήτη μέσα σε περιορισμένο αριθμό βημάτων.

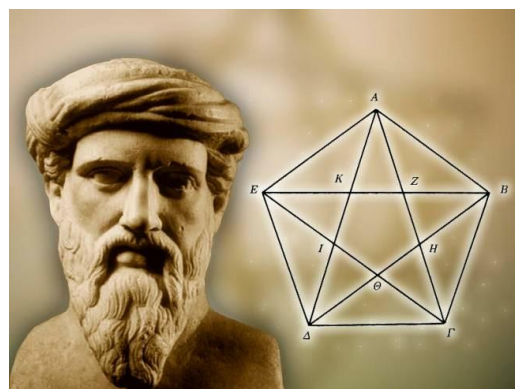
Ευκλείδης (στον Αρχιμήδη): Νομίζω ότι αυτό το πρόβλημα είναι το πιο δύσκολο, που έχω συναντήσει ως τώρα. Πώς το σκέφτηκες Αρχιμήδη;

Αρχιμήδης: Αγαπητέ μου Ευκλείδη, είναι μεγάλη ιστορία. Θα στην πω άλλη στιγμή. Ας δούμε τώρα πώς λύνεται!

(Και ενώ αρχίζει να κάνει υπολογισμούς...)

Πυθαγόρας: Μμμμμμ! Πολύ ενδιαφέρον! Αρχιμήδη είσαι σαΐνι!

Αρχιμήδης: Τα παραλές, Πυθαγόρα!

Εικ.3. Πυθαγόρας

*Πιο πέρα μια άλλη παρέα αποτελούμενη από τον **Αριστοτέλη**, τον **Πλάτωνα** και τον **Φειδία** συζητούν για την τέχνη, τα μαθηματικά, τα βασικά στοιχεία της φύσης και τη λειτουργία του σύμπαντος.*

Πλάτωνας: «Όλα τα όμορφα είναι δύσκολα».

Αριστοτέλης: Συμφωνώ Πλάτωνα. Εσύ τι λες Φειδία;

Φειδίας: Συμφωνώ απόλυτα Αριστοτέλη. Τα μαθηματικά για παράδειγμα, όπως και η τέχνη έχουν ομορφιά, αλλά είναι και δύσκολα.

Πλάτωνας: Όποιος όμως ασχοληθεί μαζί τους και ανακαλύψει τον μαγικό τους κόσμο, δεν μπορεί να τον εγκαταλείψει ποτέ.

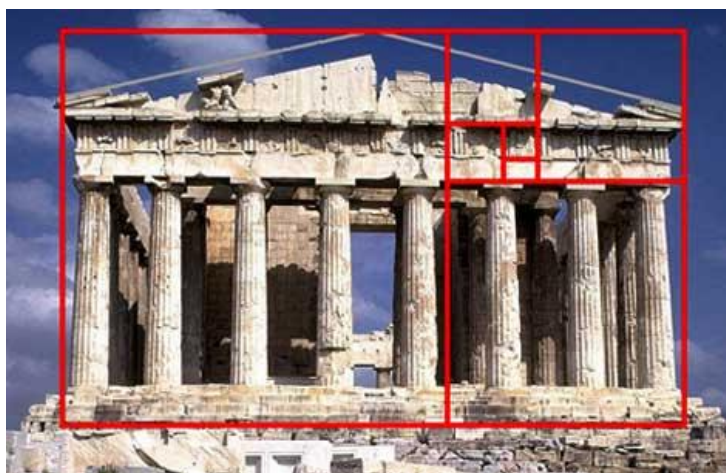
Αριστοτέλης: Όπως συνέβη σε σένα, Πλάτωνα, όταν ανακάλυψες τα πέντε κανονικά στερεά.

Πλάτωνας: Έτσι είναι. Τα φαινόμενα απατούν. Χρειάζεται κόπος, για να ανακαλύψει κανείς την αλήθεια!

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 1

Σε μια άλλη μεριά ο **Ικτίνος**, ο **Καλλικράτης** και ο **Μνησικλής** συζητούν περί αρμονίας και ιδανικών αρχιτεκτονικών αναλογιών, που κατάφεραν να αποδώσουν - πού αλλού βέβαια;- στον **Παρθενώνα**, βασιζόμενοι σε γεωμετρικούς κανόνες και μαθηματικές αναλογίες.

Όλοι είναι τόσο απορροφημένοι στις συζητήσεις τους και δεν προσέχουν την εμφάνιση του Αρίστου.

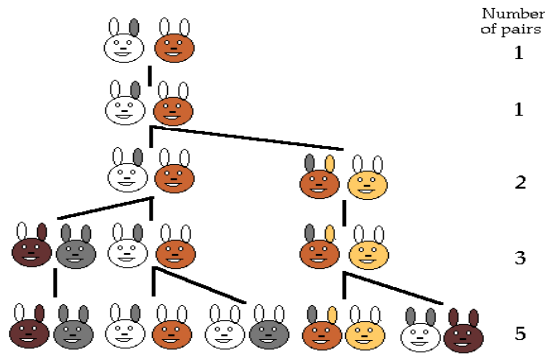

Εικ. 4. Παρθενώνας

ΣΚΗΝΗ 2η

Λίγο πιο πέρα ο **Λεονάρντο της Πίζας** προσπαθεί να μετρήσει κάποια κουνέλια μέσα σε έναν κήπο με ηλιοτρόπια. Ο Αρίστος τον πλησιάζει και τον ρωτά:

εικ. 5

εικ. 6. **Λεονάρντο της Πίζας**

Αρίστος: Συγγνώμη, αν σας ενοχλώ, αλλά αυτός είναι ο πλανήτης των «γρίφων»;

Λεονάρντο: Ναι, αυτός. Αλλά από πού ξεφύτρωσες εσύ;

Αρ.: Έρχομαι από πολύ μακριά, από τον πλανήτη ΓΗ. Έχω αναλάβει μία πολύ σοβαρή αποστολή: «Να σώσω τον πλανήτη μου από τα αλαζονικά και υποχθόνια σχέδια ενός τυράννου, που θέλει να είναι απόλυτος και μοναδικός κυρίαρχός του και να ελευθερώσω την καλή μου, που την κρατά φυλακισμένη στην κορυφή ενός ψηλού πύργου. Χρειάζεται όμως να λύσω πρώτα ένα γρίφο, που θα μου δώσει κάποιος σοφός από τον πλανήτη σας.

Λεονάρντο: Τον γρίφο! Α, μάλιστα τον γρίφο! Τώρα επαληθεύεται η προφητεία, που είχε κάνει πριν από χρόνια ο γηραιότερος σοφός του πλανήτη μας.

Αρ.: Ποια προφητεία;

Λεο.: Πως θα έρθει ένας άντρας με μία κάπως μεγάλη ελιά στην αριστερή γάμπα, ένα φυσικό σημάδι από τη γέννησή του σε σχήμα μισοφέγγαρου στον δεξιό βραχίονα και μια βαθιά φωνή, ο οποίος θα μας ζητήσει ένα γρίφο, για να σώσει τον πλανήτη του κι όλο το γαλαξία.

Αρ.: Απίστευτο! Έχω και τα δύο αυτά σημάδια. Να ..... η ελιά στην αριστερή μου γάμπα και το μισοφέγγαρο .... στον δεξιό μου βραχίονα (και δείχνει στον

Λεονάρντο τα σημάδια του) και όσο για τη φωνή μου είναι αρκετά βαθιά νομίζω...

Λεο: (με θαυμασμό): Τίποτε δεν είναι τυχαίο λοιπόν σε αυτό τον κόσμο!

Αρ.: Σωστά.

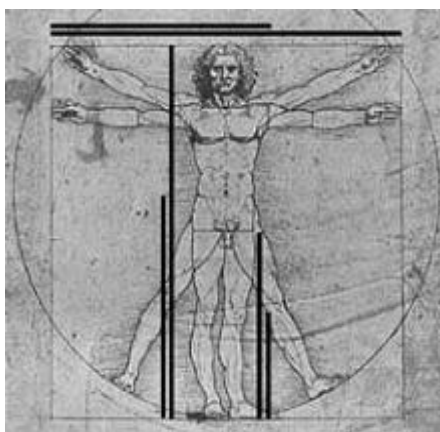
Λεο: **Ορίστε λοιπόν ο γρίφος!**

(Ο Αρίστος παίρνει ένα όστρακο από σπασμένο αγγείο, που του έδωσε ο Λεονάρντο και διαβάζει χαραγμένο επάνω του):

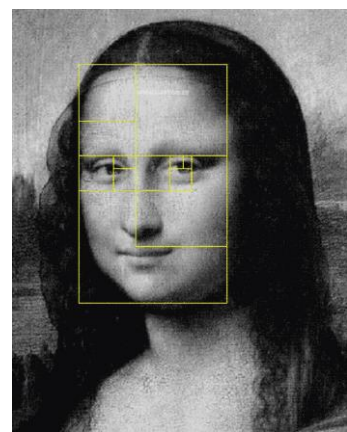
«Τι κοινό υπάρχει ανάμεσα στη διάταξη των πετάλων ενός τριαντάφυλλου ή των φύλλων ενός φυτού, σε κοχύλια, όπως ο ναυτίλος, στον τρόπο αναπαραγωγής των κουνελιών ή ακόμη στις αναλογίες του ανθρώπινου σώματος, σε μέτρα μουσικά και σε γνωστά έργα τέχνης, όπως ο Παρθενώνας ή τα περίφημα κλασικά γλυπτά του Φειδία, στο πορτραίτο της Μόνα Λίζα του Ντα Βίντσι ή στη «Θυσία του Μυστικού Δείπνου» του Νταλί, ανάμεσα σε έναν ανεμοστρόβιλο και σε ολόκληρο το γαλαξία;»

Εικ. 7. Σ. Νταλί, Η θυσία του Μυστικού Δείπνου

Εικ. 8. Λ. ντα Βίντσι, Ο άνθρωπος του Βιτρούβιου

Εικ. 9. Λ. ντα Βίντσι, Μόνα Λίζα

Αρ.: Τι περίεργος γρίφος! Είναι δυνατόν να υπάρχει κάποια ομοιότητα ανάμεσα σε τόσο διαφορετικά πράγματα;

Λεο.: Και βέβαια! Χρειάζεται λίγη λογική και περισσότερη φαντασία! Έτσι δεν έχουν γίνει οι μεγαλύτερες επιστημονικές ανακαλύψεις άλλωστε;

Για να βρεις τη λύση, πρέπει να επισκεφτείς **πέντε πλανήτες** του γαλαξία μας, να ανακαλύψεις τα ονόματά τους και από τον καθένα να πάρεις έναν αριθμό, που ανήκει σε μια **ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ**.

Αρίστος: Πέντε πλανήτες; Μαθηματική ακολουθία;

Λεο.: Ναι. Και αφού τοποθετήσεις αυτούς τους πέντε αριθμούς στη σειρά, θα πρέπει να βρεις τη σχέση που τους συνδέει, η οποία διέπει και όλα τα παραπάνω στοιχεία του γρίφου, που σου είπα.

Αρ.: Πω, πω! Πολλή δουλειά!

Λεο.: Αλλά το πιο σημαντικό είναι να βρεις έναν **ΜΑΓΙΚΟ ΑΡΙΘΜΟ**, που αποτελεί το μυστικό κλειδί, για το ξεκλείδωμα του γρίφου, έναν άρρητο αριθμό, που λατρεύω και αποτελεί τον πιο αρμονικό, τον πιο όμορφο αριθμό σε ολόκληρο το σύμπαν!!!

εικ. 10. Γαλαξίας

Αρ.: Ωραίο ακούγεται αλλά πολύ δύσκολο. Και πώς θα ξέρω ποιους πλανήτες να επισκεφτώ;

Λεο.: Για να σε βοηθήσω, θα σου δώσω αυτόν το **χάρτη του γαλαξία μας**.

(Και λέγοντας αυτά δίνει στον Αρίστο τον χάρτη).

Αρ.: Τι βλέπω; Η μορφή του γαλαξία είναι σπειροειδής! Δεν το φανταζόμουν!

Λεο.: Όπως και η μορφή πολλών στοιχείων της φύσης!

Αρ.: Είναι πραγματικά θαυμάσιος!

Λεο.: Εσύ δεν έχεις παρά να ακολουθήσεις την πορεία που είναι σημειωμένη στο χάρτη. Όπως βλέπεις, οι 5 αυτοί πλανήτες ξεχωρίζουν, γιατί είναι οι πιο λαμπεροί.

Αρ.: Μαθηματικοί γρίφοι, ταξίδι σε άγνωστους πλανήτες! Πώς θα τα καταφέρω!

Λεο.: Μη φοβάσαι, θυμήσου τι σε έσπρωξε να φτάσεις ως εδώ, εμπιστεύσου το ένστικτό σου και το μυαλό σου και όπως λέει και ο φίλος μου ο Πάουλο Κοέλο «όταν ένας άνθρωπος έχει έναν καλό στόχο, όλο το σύμπαν συνομοτεί, για να τον πετύχει!». Γι' αυτό αγαπητέ μου νέε, πάρε το γρίφο και καλή τύχη!

ΠΡΑΞΗ Γ΄

ΑΦΗΓΗΤΗΣ

ΑΡΙΣΤΟΣ

ΠΑΙΔΙΑ (ΧΑΡΗΣ, ΜΑΡΙΑ, ΛΙΛΙΑΝ, ΝΙΚΗ, ΟΛΓΑ)

Π Λ Α Ν Η Τ Η Σ Γ Η

ΣΚΗΝΗ 1η

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 2

Ο Αρίστος πριν ξεκινήσει το μακρινό ταξίδι του, επιστρέφει στην Ευθυμούπολη, για να ζητήσει από τους φίλους του, **ΧΑΡΗ, ΛΙΛΙΑΝ, ΟΛΓΑ, ΜΑΡΙΑ και ΝΙΚΗ** να τον βοηθήσουν. Τους βρίσκει να παρακολουθούν όλοι μαζί μία ταινία στο σπίτι του Χάρη.

(Ο Αρίστος μπαίνει πολύ βιαστικός).

.....

Αρίστος: Νίκη, Χάρη, Λίλιαν, Μαρία, Όλγα ελάτε μαζί μου γρήγορα, δεν έχουμε καιρό για χάσιμο! Σε λίγο η μόνη μας ελπίδα να σώσουμε τον κόσμο θα χαθεί για πάντα. Δεν μπορώ να σας εξηγήσω τώρα. Ελάτε, μη διστάζετε! Γρήγορα!

Χάρης: Καλά, καλά, μη φωνάζεις, ερχόμαστε.

Μαρία: Πού πάμε; Τρελάθηκες;

Λίλιαν: Έλα βρε Μαρία, δεν μας παρουσιάζεται συχνά τέτοια ευκαιρία για περιπέτεια!

(Και πριν προλάβει να πει δεύτερη κουβέντα η Μαρία, η Λίλιαν την τραβάει από το χέρι και με ένα σάλτο βρίσκονται κι οι δυο στο εσωτερικό του διαστημικού οχήματος του Αρίστου).

Νίκη, Όλγα: Ε, παιδιά, περιμένετε κι εμάς! (Πηδάνε μέσα και οι δύο).

ΠΡΑΞΗ Δ΄

ΑΦΗΓΗΤΗΣ

ΑΡΙΣΤΟΣ

ΠΑΙΔΙΑ (ΧΑΡΗΣ, ΜΑΡΙΑ, ΛΙΛΙΑΝ, ΝΙΚΗ, ΟΛΓΑ)

Τ Α Ξ Ι Δ Ε Υ Ο Ν Τ Α Σ Σ Τ Ο Δ Ι Α Σ Τ Η Μ Α

ΣΚΗΝΗ 1η

ΕΙΚ. 11

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 3

Η Νίκη δεν πίστευε στα μάτια της. Οι άλλοι έμοιαζαν να μην τους κάνει εντύπωση το γεγονός ότι βρίσκονταν μέσα σε ένα όχημα, που κινιόταν στο διάστημα ακολουθώντας μέσα στο σκοτάδι μια φωτεινή γραμμή σαν αυτές που αφήνουν τα αεροπλάνα στο πέταγμά τους, που έμοιαζε σαν ένα ποτάμι από χιλιάδες αστέρια! Όλα ήταν μαγικά! Και πριν προλάβει να πει κουβέντα .....

Χάρης: Αρίστο, πού βρέθηκες εσύ εδώ;

Αρίστος: Πού να στα λέω! Έχω μια πολύ σημαντική αποστολή να φέρω σε πέρας. Θα σας τα πω όλα αναλυτικά. Έτσι σκέφτηκα να ζητήσω τη βοήθειά σας, αφού εσείς είσαστε οι καλύτεροι φίλοι μου. Έπειτα έχω ανάγκη και από συντροφιά, γιατί το ταξίδι μου θα είναι μεγάλο και δύσκολο. Απ' όλα τα προβλήματα του ανθρώπου η μοναξιά είναι, νομίζω, το πιο μεγάλο.

Μαρία: Δίκιο έχεις. Βλέπω πάντως ότι δεν είσαι τελείως μόνος, έχεις μαζί σου και αυτή τη μαϊμουδίτσα!

Αρίστος: Α ναι, βέβαια. Να σας συστήσω.

(προς τη Μαρία): Από δω η Φίφη!

Μαρία: Χαίρω πολύ!

Φίφη (λούτρινο ζωάκι, που το κινεί ο Αρίστος ενώ μιμείται τη φωνή του): «Είσαι γλύκα, είσαι γλύκα!»

Μαρία: Μμμμμ!!! Πολύ χαριτωμένο!

Αρίστος: Είναι η αχώριστη συντροφιά μου στα ταξίδια.

Χάρης: Τι λέτε εσείς οι δύο;

Μαρία: Τίποτα, τίποτα. Να ... κοιτούσαμε τα αστέρια!

Όλγα: Τι σκοτεινά που είναι απέξω! Και αυτή η λαμπερή γραμμή που σκίζει στα δύο το μαύρο πέπλο τι να είναι άραγε;

Αρίστος: Α, μοιάζει με τον φτερωτό Όνειρο.

Όλγα: Ή τον Έρωτα! Κι αυτός έχει φτερά.

Αρίστος: Δεν αποκλείεται, γιατί κι οι δυο έχουν φτερά. Μας οδηγεί στο γαλαξία της φαντασίας! Είναι τόσο όμορφος!

Λίλιαν: Ω! Ναι, είναι θαυμάσιος!

Νίκη: Και εσύ τι ψάχνεις να βρεις;

Αρίστος: Τη λύση σε ένα γρίφο, που μου έδωσε ένας γερο σοφός, ο Λεονάρντο Πι....., δεν θυμάμαι το επώνυμό του, από τον «**πλανήτη των γρίφων**», όπου βρίσκεται αιώνες τώρα μαζί με άλλους σοφούς.

Χάρης: Καλά και πώς ζει ακόμα; Είναι αιωνόβιος;

Αρίστος: Όχι, αλλά στον πλανήτη εκείνο, όπου τηλεμεταφέρθηκε μετά από κάποιο πείραμά του γύρω στο 1240 μ.Χ., κάθε αιώνας ισοδυναμεί με έναν γήινο χρόνο. Ο χρόνος είναι έννοια σχετική. Κατάλαβες τώρα;

Χάρης: Δηλαδή πόσων ετών είναι περίπου ο σοφός αυτός; Ξέρεις;

Αρίστος: Αν σκεφτούμε ότι στη γη έζησε από το 1170 ως το 1240 μ.Χ., δηλαδή 70 χρόνια και από το 1240, που εξαφανίστηκε, μέχρι σήμερα έχουν περάσει 7 αιώνες, τότε πρέπει να υπολογίσεις ότι αυτό αναλογεί σε 7 χρόνια του «Πλανήτη των Γρίφων».

Μαρία: Α! Το βρήκα. Άρα ο γερο σοφός πρέπει να είναι 77 χρονών, σωστά;

Αρ.: Σωστά.

Νίκη: Και γιατί είναι τόσο σημαντικός αυτός ο γρίφος;

Αρ.: Γιατί η λύση του εξηγεί, όπως μου είπε, τον τρόπο ανάπτυξης των περισσότερων φυσικών όντων, ακόμα και τις σωματικές αναλογίες του ίδιου του ανθρώπου! Και όχι μόνο! Κάποια πολύ σπουδαία έργα τέχνης του πολιτισμού έχουν δημιουργηθεί επίσης με βάση αυτή τη γνώση.

Νίκη: Τι λες! Αυτό είναι φοβερό!

Λίλιαν: Και πώς δεν είχαν αποπειραθεί άλλοι πριν από εσένα να ανακαλύψουν αυτό το φοβερό μυστικό;

Αρίστος: Γιατί..., δεν ξέρω ακριβώς γιατί... Ίσως και να υπήρξαν κι άλλοι. Δεν ξέρω. Αλλά ο πιο σημαντικός λόγος, που θέλω να βρω τη λύση αυτού του γρίφου είναι άλλος.

Μαρία: Τι εννοείς; Γίνεσαι πολύ αινιγματικός. Δεν σε καταλαβαίνω.

Αρ.: Να, πριν από λίγο καιρό πέταξα άθελά μου με την ιπτάμενη μηχανή μου πάνω από την γειτονική μας πόλη, τη Θλιβερούπολη, παρότι οι σοφοί της πόλης μας μάς το έχουν απαγορεύσει. Ο άνεμος βλέπεις ήταν πιο δυνατός και με έσπρωξε προς τα εκεί. Εκεί συνέβη κάτι το απρόσμενο, το μαγικό....

Μαρία: Τι δηλαδή, μην μας κρατάς σε αγωνία, πες το.

Αρ.: Άκουσα την πιο όμορφη, την πιο μελωδική φωνή του κόσμου κι από τότε η καρδιά μου έχει μείνει εκεί και δεν μπορώ να ησυχάσω!

Όλγα: Και τι σκέφτεσαι να κάνουμε;

Αρ.: Πρέπει να επισκεφτούμε πέντε πλανήτες με βάση αυτό το χάρτη που μου έδωσε ο γερο - σοφός, για να βρούμε τη λύση του γρίφου, που είναι κρυμμένη αιώνες τώρα και να επιστρέψουμε στη Θλιβερούπολη, που βρίσκεται αιχμάλωτη η Ερωφίλη και να την ελευθερώσουμε.

Χάρης: Τι απίστευτα πράγματα είναι αυτά που μας συμβαίνουν! Είμαστε ακόμη ζωντανοί; Μήπως ονειρευόμαστε; Πού πάμε; Τσίμπα με, Μαρία, να δω αν είμαι καλά ή έχω παραισθήσεις.

Μαρία: Έλα, Χάρη, όλοι μια χαρά είμαστε! Τι έχουμε; Δεν βλέπεις; Μιλάμε, ακούμε, βλέπουμε, αισθανόμαστε. Μην ανησυχείς! Απόλαυσε το ταξίδι!

Χάρης (με αμηχανία): Ναι ..., καλά ....., δε λέω .... αφού το λες εσύ....

ΠΡΑΞΗ Ε΄

ΑΦΗΓΗΤΗΣ

ΑΡΙΣΤΟΣ

ΠΑΙΔΙΑ (ΧΑΡΗΣ, ΜΑΡΙΑ, ΛΙΛΙΑΝ, ΝΙΚΗ, ΟΛΓΑ)

ΠΑΠΠΟΥΣ, ΓΙΑΓΙΑ

ΠΛΑΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΦΤΩΧΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ

εικ. 12

ΣΚΗΝΗ 1η

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 5

Μετά από κάμποσες ώρες πτήσης, τα παιδιά είδαν έναν περίεργο πλανήτη, ο οποίος φαινόταν σαν... να ήταν διπλός (όπως περίπου στην εικόνα 12). Καθώς χαμήλωνε το διαστημικό όχημα, για να προσγειωθεί, μπορούσαν να δουν πιο καθαρά ότι ο πλανήτης δεν ήταν διπλός, αλλά έμοιαζε έτσι, γιατί χωριζόταν σε δύο μέρη.

Σε λίγο το διαστημόπλοιο προσγειώθηκε και τα παιδιά βγήκαν έξω.....

Στην αριστερή πλευρά, υπήρχαν γκρίζα πολυτελή σπίτια, ενώ στην δεξιά μικρά πέτρινα σπίτια, βαμμένα με διάφορα χαρούμενα χρώματα. Στην πρώτη ο καιρός ήταν άσχημος, με μια βαριά συννεφιά μόνιμα να καλύπτει την πόλη. Στην δεξιά

πλευρά όμως, στον ουρανό υπήρχε ο πιο φωτεινός ήλιος που είχαν δει ποτέ τους και τα παιδιά έπαιζαν χαρούμενα στους δρόμους. Αυτή η αντίθεση, έκανε τα παιδιά να μείνουν με το στόμα ανοιχτό.

.....

ΛΙΛΙΑΝ: Ουάου! Από κοντά όλα είναι ακόμα πιο εντυπωσιακά από ό,τι όταν τα βλέπαμε από το διαστημόπλοιο!

ΟΛΓΑ: Όντως...

ΑΡΙΣΤΟΣ: Λοιπόν παιδιά μου, νομίζω πως ήρθε η ώρα να εκτελέσουμε την αποστολή μας. Τι λέτε; Έτοιμοι;

ΟΛΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΖΙ: Πανέτοιμοι.

ΑΡΙΣΤΟΣ: Πολύ ωραία. Για να τελειώνουμε γρήγορα, λέω να χωριστούμε σε ομάδες. Βέβαια... εγώ θα πρέπει να πάω μόνο με κάποιους από εσάς, παρότι δεν θέλω να σας αφήσω μόνους σας... αλλά τι να κάνουμε;

ΜΑΡΙΑ: Μην ανησυχείτε, μια χαρά θα είμαστε!

ΑΡΙΣΤΟΣ: Ωραία! Χμ... για να δούμε. Πώς θέλετε να χωριστούμε;

ΛΙΛΙΑΝ: Εγώ προτείνω, να πάτε εσύ και ο Χάρης, οι δύο άντρες, μαζί.

ΜΑΡΙΑ: Όντως... ωραία ιδέα!

ΟΛΓΑ: Πράγματι... ναι.. έτσι να πάμε.

ΑΡΙΣΤΟΣ: Μάλιστα. Έλα Χάρη... ξεκινήστε και εσείς κορίτσια. Όσο πιο γρήγορα τελειώσουμε... τόσο το καλύτερο!

ΧΑΡΗΣ: Φύγαμεεε.....

ΝΙΚΗ: Για μισό λεπτό... δεν είπαμε πού θα πάει ο καθένας!

ΧΑΡΗΣ: Σωστά, λοιπόν... εσείς θα πάτε αριστερά και εμείς δεξιά. Σύμφωνοι;

ΟΛΓΑ: Εντάξει... πάμε...

ΑΡΙΣΤΟΣ: Α.. και παιδιά! Προτού χωριστούμε πρέπει να ορίσουμε και μία συγκεκριμένη ώρα συνάντησης.

ΝΙΚΗ: Σε μιάμιση ώρα εδώ!

ΧΑΡΗΣ: Εντάξει, αντίο!

ΣΚΗΝΗ 2η

ΣΤΗΝ ΦΤΩΧΙΚΗ ΠΛΕΥΡΑ

ΕΙΚ. 13

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 5

Έτσι ξεκίνησε η κάθε ομάδα προς την δική της κατεύθυνση. Τα κορίτσια έφτασαν πιο γρήγορα στον προορισμό τους. Μόλις έφτασαν στην φτωχική περιοχή, μπήκαν στο πρώτο σπίτι που συνάντησαν...

ΜΑΡΙΑ: Προτείνω να χτυπήσουμε αυτήν εδώ την πόρτα. Και ας ελπίσουμε αυτός που θα μας ανοίξει να είναι πρόθυμος να απαντήσει στις ερωτήσεις μας και να μας βοηθήσει!

ΛΙΛΙΑΝ: Εντάξει, χτυπάω την πόρτα. (τακ, τακ)

(Σε λίγο βγαίνει μία ηλικιωμένη κυρία)

ΓΙΑΓΙΑ: Γεια σας κοριτσάκια μου, πώς μπορώ να σας βοηθήσω; Περάστε μέσα, μην στέκεστε όρθιες.

(Τα κορίτσια μπήκαν μέσα και κάθισαν στις καρέκλες, ενώ στο μεταξύ η γιαγιά τους έφερε ένα δίσκο με κουλουράκια).

ΓΙΑΓΙΑ: Πάρτε κορίτσια μου κουλουράκια, μην ντρέπεστε. Εγώ τα έφτιαξα χθες με τα χεράκια μου...

ΜΑΡΙΑ: Ευχαριστούμε γιαγιά...!

(Η γιαγιά γυρνάει και της χαμογελάει...)

ΓΙΑΓΙΑ: Για πείτε μου λοιπόν, τι γυρεύουν κάτι τόσο όμορφα κοριτσάκια σαν κι εσάς στον πλανήτη της φτώχειας και του πλούτου;

ΛΙΛΙΑΝ: Πώς τον είπατε τον πλανήτη γιαγιά;

ΓΙΑΓΙΑ: Πλανήτη της φτώχειας και του πλούτου φυσικά. Μα καλά... εσείς σίγουρα δεν είστε από εδώ... Από πού μας έρχεστε;

ΝΙΚΗ: Μεγάλη ιστορία γιαγιά και θα στην λέγαμε ευχαρίστως, αλλά έχουμε λίγο χρόνο. Πάντως να ξέρεις πως είμαστε εδώ, γιατί θέλουμε να σώσουμε κάποιον...

ΟΛΓΑ: Και χρειαζόμαστε την βοήθειά σας γιαγιά. Θέλουμε να μας πείτε όσο πιο πολλά ξέρετε για αυτό τον τόπο. Σας παρακαλούμε... είναι ανάγκη...

ΝΙΚΗ: Μας πιέζει ο χρόνος... καταλαβαίνετε... πρέπει να μας βοηθήσετε...

ΓΙΑΓΙΑ: Φυσικά παιδιά μου... μην αγχώνεστε... θα σας πω όσα ξέρω. Για πείτε μου, τι θέλετε να μάθετε;

ΜΑΡΙΑ: Καταρχάς, γιατί λέγεται έτσι αυτός ο τόπος...

ΟΛΓΑ: Κατά δεύτερον, γιατί υπάρχει αυτή η καταθλιπτική εικόνα στα σπίτια σας και είναι όλα γκρίζα...

ΝΙΚΗ: Και κατά τρίτον, γιατί υπάρχει τέτοια αντίθεση με την διπλανή πολιτεία...

ΓΙΑΓΙΑ: (γελάει) Εντάξει κοπέλες μου... θα σας τα πω όλα... Πρώτα όμως πιείτε λίγο νεράκι και φάτε κάτι...

(τα κορίτσια ακολουθούν τις προτροπές της γιαγιάς)

ΛΙΛΙΑΝ: Εντάξει, μπορείτε τώρα να ξεκινήσετε γιαγιά;

ΓΙΑΓΙΑ: Εδώ, λοιπόν, κάποτε όλοι ήμασταν χαρούμενοι και ενωμένοι. Όμως ήρθαν κάποιοι άνθρωποι, ξένοι, και μας έφεραν τα χρήματα. Ο βασιλιάς μάς υποχρέωσε να τα χρησιμοποιούμε. Κάποιοι αντισταθήκαμε και γι' αυτό μάς στείλανε εδώ. Με πολύ κόπο αποκτάμε τα προς το ζην... αφού τα χρήματα είναι δυσεύρετα.

ΝΙΚΗ: Ουάου, μάλιστα. Και εσείς; Πώς νιώθετε;

ΓΙΑΓΙΑ: Να σας πω την αλήθεια παιδιά μου, κατά βάθος όλοι είμαστε ευτυχισμένοι, γιατί είμαστε αγαπημένοι σαν μια οικογένεια και έχουμε αλληλεγγύη. Παρόλα αυτά, συχνά είμαστε σε απόγνωση, αφού πολλές φορές δεν έχουμε τα απαραίτητα για την ζωή! Με καταλαβαίνετε κορίτσια μου;

ΜΑΡΙΑ: Αυτά που λέτε είναι πολύ... λυπηρά! Εσείς λοιπόν ζητε φτωχικά. Και αυτοί στην δίπλα πόλη, που έχουν τα πάντα, δεν σας βοηθούν καθόλου; Πώς μπορεί κάποιοι άνθρωποι να έχουν καρδιά από πέτρα!

ΟΛΓΑ: Ακριβώς, αυτό είναι πολύ εγωιστικό!

ΓΙΑΓΙΑ: Βασικά... αγάπες μου, αυτοί κάποτε νοιάζονταν, αλλά για αυτό τους το ενδιαφέρον πολλοί από αυτούς τιμωρήθηκαν σκληρά και έτσι τώρα κανείς δεν τολμάει να βγάλει άχνα. Ο βασιλιάς τους φταίει για όλα! Αυτός είναι ο πιο αναίσθητος, σκληρός και άκαρδος άνδρας που έχω συναντήσει ποτέ μου!

Λιλ.: Τότε, μάλλον δεν έχετε γνωρίσει τον βασιλιά του φίλου μας, του Αρίστου.

Πάντως, από όσα μας λέτε, σίγουρα έχετε δίκιο.

ΟΛΓΑ: Ακριβώς. Πραγματικά σας λυπάμαι πολύ. Είναι άδικο...

ΓΙΑΓΙΑ: Το ξέρω κοπέλες μου, αλλά δεν είπε κανείς πως η ζωή είναι δίκαιη.

(χαμογέλασε στα κορίτσια)

ΝΙΚΗ: Σας ευχαριστούμε πολύ γιαγιά, αλλά τώρα νομίζω πως είναι η ώρα να φύγουμε...

ΜΑΡΙΑ: Όντως, σε λίγη ώρα θα πρέπει να είμαστε στο σημείο συνάντησης...! Λέτε να έχουν βγάλει καμία άκρη τα αγόρια;

ΛΙΛΙΑΝ: Ελπίζω ναι! Άντε γεια σας!

ΟΛΓΑ: Ευχαριστούμε πολύ για την βοήθεια.

ΓΙΑΓΙΑ: Τίποτα αγάπες μου, και εγώ σας ευχαριστώ για την παρέα.

ΜΑΡΙΑ: Γεια σας!!!

ΓΙΑΓΙΑ: Να ξανάρθετε! Αντίο!

ΣΚΗΝΗ 3η

ΣΤΗΝ ΠΛΟΥΣΙΑ ΠΛΕΥΡΑ

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 5

Αλλά τώρα ας πάμε να δούμε τι έκαναν τα αγόρια... Μόλις έφτασαν στην πόλη του πλούτου...

ΕΙΚ. 14

ΑΡΙΣΤΟΣ: Έλα Χάρη, προτείνω να χτυπήσουμε εδώ...

ΧΑΡΗΣ: Πολύ ωραία... χτυπάω!

(χτύπησε το κουδούνι και βγήκε ένα ηλικιωμένος κύριος)

ΠΑΠΠΟΥΣ: Καλώς τους, τι θα θέλατε;

ΑΡΙΣΤΟΣ: Γεια σου παππού!

ΠΑΠΠΟΥΣ: Ελάτε μέσα παιδιά μου!

ΧΑΡΗΣ: Ευχαριστούμε παππού. (μπαίνουν μέσα)

ΠΑΠΠΟΥΣ: Ελάτε καλέ, καθίστε! Περιμένετε μισό λεπτό και έρχομαι...

(κάθονται σε κάτι καρέκλες)

ΑΡΙΣΤΟΣ: Όχι, δεν είναι ανάγκη.

ΧΑΡΗΣ: Μην κουράζεστε!

(τους φέρνει κάτι να πιουν)

ΠΑΠΠΟΥΣ: Μην ανησυχείτε, δεν κουράζομαι. Δεν έχω συχνά επισκέψεις! Μα για πείτε μου τώρα, πώς κι από εδώ; Σίγουρα δεν είστε από τον τόπο μας, δεν σας έχω ξαναδεί...

ΑΡΙΣΤΟΣ: Σωστά μαντέψατε. Ερχόμαστε από πολύ μακριά. Θα θέλαμε μία χάρη από εσάς.

ΠΑΠΠΟΥΣ: Μάλιστα, ό,τι θέλετε...

ΧΑΡΗΣ: Μήπως μπορείτε να μας πείτε για αυτήν εδώ την πόλη;

ΑΡΙΣΤΟΣ: Τι να σας πω ακριβώς;

ΑΡΙΣΤΟΣ: Μπορείτε να μας πείτε πού είμαστε;

ΠΑΠΠΟΥΣ: Στην πόλη του πλούτου.

ΧΑΡΗΣ: Και γιατί λέγεται έτσι;

ΠΑΠΠΟΥΣ: Μεγάλη ιστορία! Πριν από πολλά χρόνια αυτός εδώ ο πλανήτης ήταν γεμάτος χαρά! Μία μέρα ήρθαν κάποιοι ξένοι και μας έφεραν κάτι που δεν είχαμε ξαναδεί, χρήμα μας είπαν πως λέγεται. Στην αρχή όλοι ήμασταν διστακτικοί, αλλά με τον καιρό οι περισσότεροι το λάτρεψαν. Αν θέλαμε να αποκτήσουμε κάτι, έπρεπε να πληρώσουμε... και έτσι όλοι χάσαμε την ελευθερία μας και δουλεύαμε ασταμάτητα, για να κερδίζουμε όλο και περισσότερα χρήματα. Ο κόσμος έτσι άλλαξε! Οι άνθρωποι άρχισαν να σκληραίνουν και κανένας δεν βοηθούσε πια τους συνανθρώπους του. Πολλοί γίνανε αλαζόνες και άπληστοι και γενικά τίποτα άλλο δεν τους ενδιέφερε παρά μόνον το χρήμα.

ΑΡΙΣΤΟΣ: Σας καταλαβαίνουμε, δίκιο έχετε...

ΠΑΠΠΟΥΣ: Η κατάσταση χειροτέρευε όταν ο βασιλιάς άρχισε να εξορίζει όσους ήταν κατά του χρήματος. Εγώ δεν μιλούσα. Ήμουν κλεισμένος μέσα στο σπίτι μου και σκεφτόμουν... μέχρι πού θα φτάσει αυτή η κατάσταση. Τώρα, όπως μπορείτε να καταλάβετε, η κατάσταση δεν είναι καθόλου καλή. Βλέπετε, παιδιά μου, τι μπορεί να κάνει το χρήμα; Πώς μπορεί να διαφθείρει τον άνθρωπο;

ΧΑΡΗΣ: Πω.. πω! Τι απαίσια πράγματα συμβαίνουν στον κόσμο!

ΠΑΠΠΟΥΣ: Και την βλέπετε αυτήν την πόλη δίπλα; Εκεί βρίσκονται όσοι είχαν εναντιωθεί τότε στα χρήματα. Εκεί εξορίστηκαν.

ΧΑΡΗΣ: Και πώς ζούνε αυτοί τώρα;

ΠΑΠΠΟΥΣ: Μην τα ρωτάς! Πολύ δύσκολα.

ΑΡΙΣΤΟΣ: Κι εσείς δεν τους βοηθάτε;

ΠΑΠΠΟΥΣ: Προφανώς, για να ρωτάτε, δεν έχετε δει τον βασιλιά μας!

ΧΑΡΗΣ: Μάλιστα, καταλάβαμε...

ΑΡΙΣΤΟΣ: Σας ευχαριστούμε πολύ! Αλλά ήρθε η ώρα να φύγουμε...

ΧΑΡΗΣ: Ναι, γεια σας.

ΠΑΠΠΟΥΣ: Αντίο σας παιδιά μου!

(Τα παιδιά έφυγαν και συγκεντρώθηκαν όλα ακριβώς την ώρα που είχαν πει, στο προσυμφωνημένο σημείο...)

ΜΑΡΙΑ: Να τους, έρχονται!

ΧΑΡΗΣ: Γεια σας κορίτσια!

ΛΙΛΙΑΝ: Πώς τα πήγατε;

ΑΡΙΣΤΟΣ: Μια χαρά, μάθαμε πολλά. Εσείς;

ΝΙΚΗ: Κι εμείς!

ΜΑΡΙΑ: Η γιαγιά ήταν πολύ καλή...

ΧΑΡΗΣ: Γιαγιά είχατε;

ΝΙΚΗ: Ναι...

ΑΡΙΣΤΟΣ: Χα... χα... κι εμείς παππού!

ΛΙΛΙΑΝ: Άντε, πάμε να δούμε τον γρίφο...

ΟΛΓΑ: Λέτε να τα καταφέρουμε;

ΜΑΡΙΑ: Κοιτάξτε, όλοι μας μάθαμε αρκετά σήμερα...! Πιστεύω πως θα τα καταφέρουμε. Αλλά πού λέτε να είναι η μυστική πύλη, για να ακούσουμε τον γρίφο;

ΧΑΡΗΣ: Εγώ λέω να πάμε στο διαστημόπλοιο να αφήσουμε τις τσάντες μας

ΟΛΓΑ: Ναι, και μετά θα ψάξουμε για τον γρίφο...

ΛΙΛΙΑΝ: Άντε πάμε...

(φεύγουν και πάνε στο διαστημόπλοιο)

ΑΡΙΣΤΟΣ: Ωχ, κοιτάξτε! Ένα χαρτάκι...

ΛΙΛΙΑΝ: Τι λέει;

(η Μαρία παίρνει το χαρτάκι και διαβάζει..)

ΜΑΡΙΑ: **Ο γρίφος είναι ο εξής: «Με βάση αυτά που μάθατε σε αυτόν τον πλανήτη, τι χρειάζεται κάποιος, για να είναι ευτυχισμένος»;**

ΝΙΚΗ: Μόλις το βρείτε, πατήστε το κόκκινο κουμπί και πείτε την απάντησή σας.

ΧΑΡΗΣ: Έχετε μία προσπάθεια στην διάθεσή σας!

ΛΙΛΙΑΝ: Ουάου, μόνο μία;

ΑΡΙΣΤΟΣ: Ελάτε... πρέπει να σκεφτούμε..., τι χρειάζεται κάποιος για να είναι ευτυχισμένος;

ΜΑΡΙΑ: Αγάπη;

ΝΙΚΗ: Οικογένεια;

ΧΑΡΗΣ: Μήπως πρέπει να λάβουμε υπόψη μας και τα χρήματα;

ΟΛΓΑ: Δεν νομίζω.

ΛΙΛΙΑΝ: Πιστεύω πως πρέπει να συνδυάσουμε την αγάπη και την οικογένεια!

ΟΛΓΑ: Α! το βρήκα! Τότε να πούμε: «Αγάπη και οικογένεια»!

ΜΑΡΙΑ: Θα έλεγα ότι η αγάπη είναι η βάση της οικογένειας. Άρα αυτή είναι η πιο σημαντική!

ΝΙΚΗ: Ναι! Δίκιο έχει η Μαρία. «Αυτό που χρειάζεται πραγματικά κάποιος για να νιώθει ευτυχισμένος, είναι η **ΑΓΑΠΗ!** Όλα τα άλλα βρίσκονται στην πορεία!»

ΑΡΙΣΤΟΣ: Τέλεια, πατάω το κουμπί και με το τρία το φωνάζουμε όλοι μαζί.

ΧΑΡΗΣ: Έτοιμοι; 3...2...1...

Όλοι μαζί φωνάζουν τα λόγια της Νίκης και ξαφνικά εμφανίζεται ένα μήνυμα στην οθόνη του σκάφους:

«ΚΕΡΔΙΣΑΤΕ! Ο ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΟΥ ΠΛΑΝΗΤΗ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ «1». ΚΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΥΠΟΛΟΙΠΕΣ ΔΟΚΙΜΑΣΙΕΣ ΣΑΣ!»

ΝΙΚΗ: Τα καταφέραμε!!!

(Τα παιδιά αρχίζουν να πανηγυρίζουν και να αγκαλιάζονται).

ΠΡΑΞΗ ΣΤ΄

ΑΦΗΓΗΤΗΣ

ΑΡΙΣΤΟΣ

ΠΑΙΔΙΑ (ΧΑΡΗΣ, ΜΑΡΙΑ, ΛΙΛΙΑΝ, ΝΙΚΗ, ΟΛΓΑ)

ΚΑΤΟΙΚΟΣ 1

ΚΑΤΟΙΚΟΣ 2

ΚΑΤΟΙΚΟΣ 3

ΚΑΤΟΙΚΟΣ 4

Εικ. 15. Σερά, Μια Κυριακή στο νησί της Γκραντ Ζατ

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 5

Τα παιδιά και ο Αρίστος συνεχίζουν το ταξίδι τους προς τον «Πλανήτη της Ραστώνης» σύμφωνα με τις υποδείξεις του Φιμπονάτσι. Η πτήση τους όμως είναι περιπετειώδης, με πολλές αναταράξεις, λόγω των ακραίων καιρικών συνθηκών (αστραπές, βροντές, κεραυνοί, δυνατά ρεύματα αέρος) και διάφορα απειλητικά φαινόμενα (βροχές μετεωριτών, μαύρες τρύπες .....) που δοκιμάζουν τα όρια της ψυχικής αντοχής τους και του σθένους τους.

(ηχητικά και οπτικά εφέ για τη δημιουργία του ανάλογου κλίματος)

Χάρη όμως στον σημαντικό στόχο τους και στη δύναμη της φιλίας τους, που τους ανεβάζει το ηθικό, καταφέρνουν τελικά να νικήσουν το φόβο και να προσγειωθούν με ασφάλεια στον επόμενο πλανήτη, τον «Πλανήτη της Ραστώνης». Ζαλισμένοι κατεβαίνουν ένας ένας με ανακούφιση από το διαστημικό όχημα και προσπαθούν να ισορροπήσουν πατώντας στο αρκετά ανώμαλο έδαφος του πλανήτη. Γενικά μια αίσθηση ακαταστασίας και εγκατάλειψης πλανιέται στον τόπο. Κανείς δεν δουλεύει και όλοι περιφέρονται βαριεστημένοι ή κοιμούνται στα σπίτια τους. Τα παιδιά προσπαθούν να ρωτήσουν πού βρίσκονται αλλά κανείς δεν τους δίνει σημασία.

ΣΚΗΝΗ 1η

(Άνθρωποι κάθονται από εδώ και από εκεί βαριεστημένα, κανείς δεν ασχολείται με τίποτα.)

Νίκη: Με συγχωρείτε.... Μπορείτε να μου πείτε πού βρισκόμαστε;

Κάτοικος 1: Μμ.... βαριέμαι τώρα.... Δεν ρωτάς κάποιον άλλο....;

Νίκη: Μα....

Κάτοικος 1: Σου είπα πως βαριέμαι!

Μαρία: Γεια σας! Ξέρετε ποιος πλανήτης είναι αυτός;

Κάτοικος 2: Τώρα νυστάζω και βαριέμαι....

Μαρία: Μα τόσο δύσκολο είναι να μας πείτε μια λέξη μόνο... Πού βρισκόμαστε;;

Κάτοικος 2: Σου είπα πως βαριέμαι... Άφησε με στην ησυχία μου!!!

Μαρία: (προς πιλότο και παιδιά) Τι θα κάνουμε τώρα; Κανείς δεν μας απαντά. Όλοι λένε πως βαριούνται!!!

Αρίστος: Θα προσπαθήσω και εγώ να ρωτήσω κάποιον... Να εκείνον!

Χάρης: Δεν νομίζω να καταφέρεις τίποτα, αλλά προσπάθησε.

(Πάει κοντά σε έναν άνθρωπο που στεκόταν βαριεστημένα δίπλα στην πόρτα ενός σπιτιού.)

Αρίστος: Με συγχωρείτε....

Κάτοικος 3: Έλα...

Αρίστος: Θα μπορούσα να σας κάνω μια ερώτηση;

Κ3: Θα είναι πολύ μεγάλη;

Αρ.: Όχι, όχι! Πολύ μικρή!!

Κ3: Καλά τότε... Αλλά γρήγορα γιατί...

Αρ.: Ξέρουμε... βαριέστε!

Κ3: Έτσι μπράβο! Το βρήκες... Πείτε μου όμως ...γρήγορα!!! Ή μάλλον ελάτε μέσα στο σπίτι μου... εδώ είναι... βαρέθηκα να κάθομαι εδώ έξω...

(Μπαίνουν μέσα στο σπίτι. Ο Κ3 κάθεται σε μια καρέκλα, το ίδιο και οι υπόλοιποι)

Λίλιαν: Λοιπόν... θα μας πείτε;;

Κ3: Α... ναι... το ξέχασα... τι έπρεπε να σας πω;;

Αρ.: Αν θα μπορούσατε να μας πείτε πού βρισκόμαστε;

Κ3: Α... ναι. Βρίσκεστε στον Πλανήτη της Ραστώνης!!!

Χάρης: *(ψιθυριστά)* Έπρεπε να το είχα καταλάβει... «Ραστώνη» στα αρχαία ελληνικά θα πει τεμπελιά. Από το επίθετο ράστος, υπερθετικός βαθμός του επιθέτου ράδιος, που σημαίνει εύκολος.

Κ3: Τι είπες;

Χάρης: Τίποτα... τίποτα!!!

Αρίστος: Και τι κάνετε εδώ στον Πλανήτη της Ραστώνης;

Κ3: Γενικότερα... Όλοι τεμπελιάζουν... Εγώ να φανταστείτε είμαι ο πιο κινητικός κάτοικος του πλανήτη μας... Κανείς δεν θέλει να δουλέψει! Μα πολλές ερωτήσεις δεν μου κάνετε;

Νίκη: Μα είναι πολύ επείγον...

Κ3: Καλααααά.... Αλλά να είστε πολύ σύντομοι....

Λίλιαν: Πολύ σύντομοι θα είμαστε... Δηλαδή λέτε πως φταίνε οι συμπολίτες σας που δεν υπάρχει καθόλου εργατικότητα στον πλανήτη;

Κ3: Α-ΚΡΙ-ΒΩΣ!

Λίλιαν: Εσείς είστε δηλαδή όσο εργατικός χρειάζεται;

Κ3: Μα αφού δεν είναι οι άλλοι, γιατί να είμαι εγώ; Αν αρχίζανε οι άλλοι θα πήγαινα και εγώ μαζί τους... Μα γιατί αυτές οι ερωτήσεις; Σε τι θα σας χρησιμεύσει αυτό, τέλος πάντων; (κάπως εκνευρισμένος)

Αρ.: Έτσι και αλλιώς δεν έχουμε κάτι άλλο να σας ρωτήσουμε. Θα πάμε τώρα σε άλλους κατοίκους του πλανήτη σας...

Κ3: Άδικος κόπος... είναι όλοι τους τόσο τεμπέληδες που θα βαριούνται να σας απαντήσουν...

Μαρία: Ενώ εσείς δεν βαριέστε; *(ψιθυριστά, γελώντας)*

Κ3: Είπες τίποτα;

Λίλιαν: Όχι, όχι τίποτα δεν είπες! Αντίο σας!

Κ3: Γεια σας, γεια σας.

Βγαίνουν από το σπίτι του Κ3

Νίκη: Μα τι βαριεστημένος άνθρωπος είναι αυτός!

Αρ.: Δεν πρέπει να χάσουμε το θάρρος μας! Πρέπει να ρωτήσουμε και άλλους. Να μάθουμε τις ηθικές αξίες του πλανήτη και το νούμερο που προκύπτει.

Χάρης: Και δεν έχουμε και πολύ χρόνο...

Αρ.: Ακριβώς!

Μαρία: Ας πάμε να μιλήσουμε σε αυτόν...

(Πάνε και μιλάνε ακόμα σε μερικά άτομα τα οποία κατηγορούν τους υπόλοιπους κατοίκους για την ενεργητικότητα που επικρατεί στον πλανήτη.)

Μαρία: Μα τι θα γίνει; Όλοι κατηγορούν τους συμπολίτες τους ότι είναι τεμπέληδες, ενώ είναι και εκείνοι...

Νίκη: Ναι... Τι θα γίνει λοιπόν;

Χάρης: Δεν ξέρω... Μα κοιτάξτε αυτόν τον άνθρωπο;

(Δείχνει ένα γέρο άνθρωπο που καλλιεργεί έναν μικρό κήπο)

Αρ.: Μα θα είναι ο μοναδικός εργατικός κάτοικος του πλανήτη! Πάμε να του μιλήσουμε!

Παιδιά: Πάμε

(Πλησιάζουν τον γέροντα)

Αρ.: Με συγχωρείτε; Είστε κάτοικος αυτού εδώ του πλανήτη;

Κ4: Μα ναι ... (με ένα κάπως πικρό χαμόγελο). Τόσο περίεργο σου φαίνεται πως εργάζομαι; Μα εσείς δεν είστε από εδώ, έτσι δεν είναι;

Λίλιαν: Όχι... Να σας κάνουμε μερικές ερωτήσεις για τον πλανήτη σας; Είναι για μια πολύ σημαντική αποστολή.

Κ4: Ό,τι θέλετε παιδιά μου. Μα τι αποστολή έχετε;

Αρ.: Να... ξέρετε... ψάχνουμε κάποιους αριθμούς, που έχουν σχέση με... ηθικές αξίες. Τελοσπάντων... είναι μεγάλη ιστορία! Αυτοί οι αριθμοί αποτελούν μέρος μιας μαθηματικής ακολουθίας, που μας έδωσε με τη μορφή ενός γρίφου ένας γέρο – σοφός. Αν καταφέρουμε να τους βρούμε όλους, θα σωθεί ένας ολόκληρος πλανήτης! Τι λέω; Ένας ολόκληρος γαλαξίας!

Κ4: Α, είναι πολύ σοβαρό το θέμα, απ' ό,τι καταλαβαίνω...! Τι θέλετε να σας πω λοιπόν;

Νίκη: Εδώ στον πλανήτη σας κανείς εκτός από εσάς δεν δουλεύει;

Κ4: Κανείς απολύτως...

Μαρία: Και εσείς πώς και δουλεύετε;

Κ4: Εγώ είμαι ο πιο γέρος του πλανήτη μας, παιδί μου και έχω διατηρήσει τις παλιές ξεχασμένες παραδοσιακές αξίες που είχε κάποτε, πριν πολλά χρόνια η κοινωνία μας. Πιστεύω πως η **εργατικότητα** είναι πολύ σημαντική για τον άνθρωπο. Και αν οι κάτοικοι του πλανήτη μας δούλευαν με **συνεργασία** ο τόπος μας θα πήγαινε μπροστά.

Λίλιαν: Σας καταλαβαίνουμε...

Κ4: Ελπίζω να σας βοήθησα.

Χάρης: Ναι, βέβαια. Ευχαριστούμε πολύ.

Κ4: Τότε να σας πάω στο κατάλληλο μέρος, ώστε να διεξαχθεί η απαραίτητη διαδικασία.

Νίκη: Ποια διαδικασία, τι λέτε;

Κ4: Κάποτε, όταν ήμουν παιδί ακόμα, είχε περάσει από τον πλανήτη μας ένα περίεργο ιπτάμενο όχημα με έναν πολύ παράξενο πιλότο, που μας άφησε ένα μικρότερο μηχάνημα, λέγοντάς μας: «Μην το πειράξετε, σας παρακαλώ, αν θέλετε

το καλό του γαλαξία μας! Θα έρθουν στο μέλλον κάποιои, που θα το χρησιμοποιήσουν, για να σωθείτε όλοι! Αρκεί να βρουν τους σωστούς αριθμούς της ακολουθίας μου...»

Μαρία: Χμ...Ακούγεται πολύ ενδιαφέρον. Σκέφτεστε αυτό που σκέφτομαι;

Χάρης: Ο Λεονάρντο της Πίζας...

Νίκη: Σςςςς!

Κ4: Θα σας πάω λοιπόν στο κατάλληλο μέρος, ώστε να πείτε την απάντησή σας και αν απαντήσετε σωστά, θα μπορέσετε να πάτε στον επόμενο πλανήτη.

Αρίστος: Και εσείς που το ξέρετε αυτό;

Κ4: Κάτι ξέρουμε και εμείς!! (γελώντας)

*(Γελούν και οι υπόλοιποι, βγαίνουν όλοι μαζί από το σπίτι και ο Κ4 τους οδηγεί σε ένα μέρος με ένα μηχάνημα. Η οθόνη του γράφει: «**ΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑ ΠΟΥ ΣΑΣ ΤΙΘΕΤΑΙ ΣΤΟΝ ΠΛΑΝΗΤΗ ΤΗΣ ΡΑΣΤΩΝΗΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΕΞΗΣ: ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ ΓΙΑ ΝΑ ΠΡΟΟΔΕΥΣΕΙ ΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ; ΕΧΕΤΕ ΜΙΑ ΜΟΝΟ ΕΥΚΑΙΡΙΑ. ΠΑΤΗΣΤΕ ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΚΟΥΜΠΙ ΚΑΙ ΠΕΙΤΕ ΤΗΝ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΑΣ.»***

(Ο πιλότος διαβάζει δυνατά αυτό που λέει η οθόνη. Τα παιδιά και ο ίδιος φαίνονται κάπως σκεφτικοί)

Νίκη: Νομίζω πως το βρήκα. Μήπως η πρώτη λέξη είναι η εργατικότητα;

Χάρης: Λογικό ακούγεται.

Μαρία: Τότε και η άλλη θα είναι η συνεργασία!

Λίλιαν: Ας το πούμε λοιπόν στο μηχάνημα πατώντας το κουμπί *(πατάει το κουμπί)*

Όλοι μαζί: 1...2...3!

Μια κοινωνία για να προοδεύσει χρειάζεται **ΔΥΟ** πράγματα:

ΕΡΓΑΤΙΚΟΤΗΤΑ & ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ!

*(Στην οθόνη εμφανίζεται ένα νέο μήνυμα: «**ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ! ΒΡΗΚΑΤΕ ΤΗ ΣΩΣΤΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ. Ο ΠΛΑΝΗΤΗΣ ΜΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΕΙ ΣΤΟΝ ΑΡΙΘΜΟ 2. ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΣΕΤΕ ΣΤΟΝ ΕΠΟΜΕΝΟ ΠΛΑΝΗΤΗ**».* Τα παιδιά και ο πιλότος πανηγυρίζουν, ενώ ο κάτοικος 4 τους συγχαίρει.)

Αρίστος: Επομένως το νούμερο του πλανήτη είναι το **2**...

Κ4: Συγχαρητήρια παιδιά! Τα καταφέρατε! Σας εύχομαι να τα πάτε το ίδιο καλά και στη συνέχεια. Αυτό είναι που χρειάζεται και ο δικός μας πλανήτης. Μακάρι να το καταλάβαιναν αυτό και οι συμπολίτες μου. Στο καλό να πάτε!!!

Παιδιά και πιλότος: Αντίο σας!

(Μπαίνουν στο διαστημόπλοιο τους και φεύγουν)

ΠΡΑΞΗ Ζ΄

ΑΦΗΓΗΤΗΣ

ΑΡΙΣΤΟΣ

ΠΑΙΔΙΑ (ΧΑΡΗΣ, ΜΑΡΙΑ, ΛΙΛΙΑΝ, ΝΙΚΗ, ΟΛΓΑ)

Κος ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ (ΠΑΤΕΡΑΣ)

Κα ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ (ΜΗΤΕΡΑ)

ΠΑΙΔΙΑ (ΒΕΡΑ, ΓΩΓΩ)

ΜΑΓΙΣΣΑ ΦΡΙΚΩΔΙΑ

ΠΛΑΝΗΤΗΣ ΤΟΥ ΣΤΑΜΑΤΗΜΕΝΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Εικ. 16. Σ. Νταλί, Ρολόγια

ΣΚΗΝΗ 1η

[Σκηνικό: Μουντός φωτισμός (λυκόφως), μια πλατεία με αγάλματα, λειωμένα ρολόγια απλωμένα σε δέντρα, πάγκους και αλλού, με δείκτες σταματημένους στις

15.00 μ.μ. Πάνω στην πλατεία είναι φωτισμένο μόνο ένα μικρό σπίτι, όπου ζει μια οικογένεια].

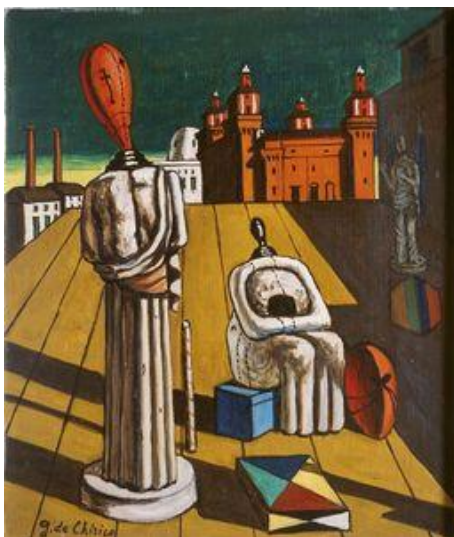
ΑΦΗΓΗΤΗΣ 4

Στο μικρό αυτό πλανήτη υπήρχαν μόνο 15 κάτοικοι. Και λέω υπήρχαν, γιατί οι έντεκα από αυτούς είχαν γίνει αγάλματα από μια μάγισσα, τη μάγισσα Φρικωδία, που μισούσε όσους ήταν σπάταλοι με το νερό. Μόνον μια οικογένεια, η οικογένεια Οικονομίδα, αποτελούμενη από μία μητέρα και δύο κόρες είχε γλυτώσει, επειδή ήταν οι μοναδικοί κάτοικοι του πλανήτη, που έκαναν οικονομία στην κατανάλωση του νερού.

Η μάγισσα είχε επιτρέψει στα μέλη της μικρής αυτής τριμελούς οικογένειας να προμηθεύονται έναν κουβά νερό κάθε μέρα για τις ανάγκες τους από μια μικρή στέρνα, που είχε στον κήπο της, αλλά με τη συμφωνία να μην κυκλοφορούν έξω από το σπίτι τους μετά τις 15.00μ.μ.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 2

Σε ένα άλλο σημείο του πλανήτη...ο Αρίστος προσγειώνει το διαστημόπλοιο σε μια περιοχή που έμοιαζε με έρημο και λέει στα παιδιά να παραμείνουν αυτά εκεί και να

Εικ. 17. Ντε Κίρικο, Ανησυχητική Μούσα   Εικ. 18. Ντε Κίρικο, Το αίνιγμα της ώρας

πάει μόνος του να εξερευνήσει την περιοχή. Τους έδωσε εντολή να τον αναζητήσουν μόνον αν έβλεπαν ότι δεν επέστρεφε μετά από πέντε ώρες.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 2

Πήρε λοιπόν τη Φίφη τη μαϊμού και ξεκίνησε. Στην αρχή δεν έβλεπε μπροστά του τίποτα άλλο παρά μια αχανή αμμώδη έκταση όσο μπορούσε να φτάσει το μάτι του. Μετά από λίγα όμως χιλιόμετρα έφτασε σε μια άδεια πλατεία με αγάλματα και απολιθωμένα δέντρα. Επάνω στα δέντρα και σε κάτι πάγκους που βρίσκονταν τριγύρω κρέμονταν κάτι λειωμένα ρολόγια, με τους δείκτες τους σταματημένους στις 15.00 μ.μ.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 3

Νεκρική σιγή απλωνόταν παντού. Ο Αρίστος πλησίασε διστακτικά και με κάποιο φόβο ομολογουμένως τα αγάλματα και άρχισε να τα παρατηρεί. Άλλα ήταν μεμονωμένων ατόμων, μικρών και μεγάλων, άλλα αποτελούσαν συνθέσεις δύο ή τριών ατόμων μαζί, σε κάποιες στάσεις, που έμοιαζαν με «παγωμένες εικόνες» ή ενσταντανέ. Καθώς είχε μείνει κατάπληκτος και δεν ήξερε τι να υποθέσει, ακούει τη Φίφη να φωνάζει: «Κοίτα πίσω! Κοίτα πίσω!» Γυρνάει πίσω του και τι να δει; Ένα μικρό κορίτσι, που ερχότανε προς το μέρος του κρατώντας έναν κουβά. Ο Αρίστος έμεινε ακίνητος, ενώ η καρδιά του χτυπούσε τώρα πιο δυνατά!

.....

Αρίστος (διστακτικά): Συγγνώμη... Μήπως μπορείτε να μου πείτε πού βρίσκομαι;

Γωγώ: Στον πλανήτη του σταματημένου χρόνου. Δε βλέπεις; Όλα τα ρολόγια γύρω σου έχουν σταματήσει στις 15.00.

Αρίστος: Αρ.: Το βλέπω. Αλλά πώς έγινε αυτό;

Γωγώ: Είναι μεγάλη ιστορία. Εσύ όμως ποιος είσαι κι από πού μας έρχεσαι; Ποιος είναι ο λόγος που σε έφερε ως το μικρό μας πλανήτη;

Αρ.: Με λένε Αρίστο και έρχομαι από την Ευθυμούπολη, αν την έχεις ακουστά, στον πλανήτη Γη. Έχω μια δύσκολη διαπλανητική αποστολή, που σκοπό έχει να σώσει ένα αγαπημένο μου πρόσωπο αλλά και όλο τον γαλαξία από μία μεγάλη συμφορά. Θα στα πω πιο αναλυτικά, αλλά μήπως θα μπορούσα να έχω πρώτα ένα ποτήρι νερό; Διψάω αφάνταστα! Δεν βλέπω ίχνος νερού εδώ γύρω.

Γωγώ: Πού να δεις; Το νερό στον πλανήτη μας είναι ελάχιστο και το έχει μαζέψει όλο σε μια δεξαμενή η μάγισσα Φρικωδία, που κατοικεί επάνω σε εκείνο εκεί το λόφο, που βλέπεις (του δείχνει κάπου μακριά).

Αρ.: Και εσείς τι κάνετε; Δεν έχετε νερό;

Γωγώ: Μας αφήνει να πάρουμε λίγο κάθε μέρα. Να, εκεί πήγαινα τώρα, για να γεμίσω αυτόν τον κουβά. Εγώ και η οικογένειά μου είμαστε, βλέπεις, οι μόνοι που δεν γίναμε αγάλματα από την κατάρρα της, γιατί είμαστε οι πιο οικονομικοί στην κατανάλωση του νερού. Ενώ όλοι οι άλλοι κάτοικοι του πλανήτη βλέπεις τι πάθανε!

Αρ.: Πω... πω... ! Όστε όλα αυτά τα αγάλματα ήταν πραγματικοί άνθρωποι!

Μεγάλη συμφορά!

Γωγώ: Έτσι είναι! Έλα όμως τώρα στο σπίτι μου να σου δώσω ένα ποτηράκι νερό.

Αρ. : Μα, αφού είναι τόσο πολύτιμο το νερό εδώ, να μην σας το στερήσω! Εξάλλου έχεις δουλειά.

Γωγώ: Δεν πειράζει. Θα πάω αργότερα να γεμίσω νερό. Έχω ακόμη περιθώριο μέχρι τις τρεις η ώρα, που μας έχει απαγορεύσει η μάγισσα την κυκλοφορία.

Έπειτα εμείς έχουμε συνηθίσει να πίνουμε λίγο. Από την άλλη ο πλανήτης μας είναι από τους πιο απομακρυσμένους στο γαλαξία μας και σπάνια φτάνουν ξένοι ως εδώ. Είναι ευκαιρία να μάθουμε κανένα νέο από τον υπόλοιπο κόσμο!

(Ο Αρίστος, αν και δίστασε στην αρχή, σκέφτηκε τελικά να ακολουθήσει το κορίτσι, αφού δεν είχε κι άλλη λύση στον έρημο αυτό τόπο, επειδή πράγματι δίψαγε και αρκετά).

Αρίστος: Εντάξει, έρχομαι. Ελπίζω να μην πάμε μακριά!

Γωγώ: Όχι! Μην φοβάσαι, το σπίτι μου είναι εδώ κοντά, πίσω από εκείνο το ξερό δέντρο (και του δείχνει προς την άκρη της πλατείας, όπου διακρίνεται ένα αμυδρό φως).

ΣΚΗΝΗ 2^η

(Όταν πλέον έχουν φτάσει μπροστά στο σπίτι κοιτούν από το παράθυρο και βλέπουν ένα κορίτσι μπροστά από μία τούρτα γενεθλίων, που έσβηνε τα κεράκια. Δίπλα της βρισκόταν μία μεγάλη γυναίκα. Η Γωγώ ανοίγει την πόρτα και μπαίνει μέσα στο σπίτι, ενώ ο Αρίστος μένει κρυμμένος πίσω από την ανοιχτή πόρτα).

Μητέρα: Έλα, Γωγώ, πού ήσουν τόση ώρα; ... Δεν μπορούσαμε να περιμένουμε άλλο και έσβησε η αδερφή σου τα κεράκια!

Γωγώ: Κρίμα, γιατί σήμερα έχουμε και προσκεκλημένο!

Και πριν προλάβει να απαντήσει η μητέρα της... φωνάζει:

-Αρίστο, έλα μέσα, μην διστάζεις! Είμαστε φιλόξενοι άνθρωποι!

(Η μητέρα έχει μείνει άναυδη από την έκπληξη).

Γωγώ: Μητέρα από εδώ ο Αρίστος. Ήρθε από πολύ μακριά, από τη Γη, με το διαστημικό του όχημα, και έχει μια πολύ σημαντική διαπλανητική αποστολή...

Μητέρα: Δεν ξέρω τι να πω... Ελάτε... Καθίστε... (αμήχανα).

Αρίστος (κάθεται σε μια καρέκλα): Ευχαριστώ πολύ, να είστε καλά.

Μητέρα: Σε τι μπορούμε να σας φανούμε χρήσιμες;

Αρίστος: Α..., αν σας είναι εύκολο, ευγενική μου κυρία, θα επιθυμούσα να πιω ένα ποτηράκι νερό!

Μητέρα: Και βέβαια! Τρέξε Βέρα να φέρεις ένα ποτήρι στον ξένο! Και μην το τσιγκουνευτείς, να το γεμίσεις ως επάνω.

(Η Βέρα φέρνει το νερό και το προσφέρει στον Αρίστο).

Αρίστος: Ευχαριστώ πολύ! Να είστε καλά.

(Και αφού το πει)

Τι βλέπω πάνω στο τραπέζι; Μία τούρτα γενεθλίων με 12 σβησμένα κεράκια! Ποιος γιορτάζει;

Γωγώ: Α! Η αδερφή μου, η Βέρα! Ζει αυτή τη σκηνή κάθε μέρα. Κάθε μέρα γιορτάζουμε τα γενέθλιά της, εφόσον ο χρόνος σταμάτησε τη μέρα αυτή και επειδή η μητέρα μας θεωρεί κακοτυχία να μην τα γιορτάσουμε. Αλλά έχουμε πλέον κουραστεί όλες, ακόμη και η αδερφή μου που γιορτάζει!

Αρ.: Το καταλαβαίνω. Οι τελετές χάνουν το νόημά τους, όταν πλέον γίνονται ρουτίνα. Αυτό που τις κάνει ξεχωριστές είναι η επανάληψή τους αλλά σε αραιά χρονικά διαστήματα. Έτσι όσο τις περιμένουμε, νιώθουμε μια γλυκιά ανυπομονησία και όταν πλέον φτάσει ο χρόνος της πραγματοποίησής τους, είμαστε πολύ χαρούμενοι!

Βέρα: Έχεις δίκιο. Τελικά ο χρόνος έχει πολύ μεγάλη σημασία στη ζωή μας! Της δίνει νόημα.

Αρίστος: Και πώς σταμάτησε ο χρόνος στον πλανήτη σας;

Βέρα: Η μάγισσα το έκανε με την κατάρα της ελπίζοντας ότι έτσι θα καθυστερήσει την εξάντληση των αποθεμάτων του νερού που υπάρχουν στη δεξαμενή της, η οποία γεμίζει μόνο το χειμώνα από το νερό της βροχής. Επειδή όμως έχει να βρέξει δύο ολόκληρα χρόνια, η στάθμη της δεξαμενής έχει κατέβει πολύ και κινδυνεύουμε να μας κόψει την παροχή νερού.

Γωγώ: Γι αυτό έφυγε και ο πατέρας μας σε αποστολή στο γαλαξία προκειμένου να βρει κάποιον άλλο πλανήτη με νερό, με σκοπό να μετοικήσουμε σε αυτόν, γιατί ο δικός μας έχει καταντήσει σχεδόν έρημος.

Αρίστος: Πολύ δύσκολη κατάσταση. Κι αυτή η μάγισσα είναι κακιά;

Μητέρα: Δεν θα το 'λεγα. Αυστηρή και παράξενη ναι, αλλά κακιά όχι. Έχει και πολλές γνώσεις. Ξέρει πράγματα ξεχασμένα προ πολλού, που κανείς μας δεν ξέρει, όπως πώς μπορείς να βρεις λίγο νερό μέσα στην έρημο. Έχει μελετήσει πολλά σπουδαία βιβλία!

Αρίστος: Ε... τότε, τι θα λέγατε να μου την γνωρίσετε; Ίσως βοηθήσει και εμένα με το γρίφο, που έχω να λύσω.

Βέρα: Τι λες Γωγώ; Να πάμε και οι τρεις στη μάγισσα για νερό;

Γωγώ: Γιατί όχι; Εσύ τι λες μαμά;

Μητέρα: Δεν ξέρω... Να το διακινδυνεύσουμε; Κι αν μαρμαρώσει τον Αρίστο;

Βέρα: Δεν νομίζω ότι θα το κάνει, εφόσον είναι περαστικός από εδώ και δεν πρόκειται να της πειράξει το νεράκι της.

Γωγώ: Εξάλλου ο Αρίστος μπορεί να μας βοηθήσει. Έτσι δεν είναι Αρίστο;

Αρίστος: Έτσι είναι. Άντε πάμε. Ευχηθείτε μας «καλή τύχη»!

Μητέρα: Καλή τύχη παιδιά!

(Οι δύο αδερφές μαζί με τον Αρίστο ξεκινούν για το σπίτι της μάγισσας).

ΣΚΗΝΗ 3η

(Η μάγισσα βρίσκεται στον κήπο της, που περιλαμβάνει κάποια μισοξεραμένα δέντρα και σκουπίζει τα φύλλα. Το σπίτι περιβάλλει ένας ψηλός μαντρότοιχος με μια σιδερένια αυλόπορτα.

(Όταν φτάνουν τα παιδιά χτυπούν την πόρτα και η μάγισσα φωνάζει):

Φρικωδία: Μπα, μπα, μπα... Ποιος είναι τέτοια ώρα;

Γωγώ: Εγώ, κ. Φρικωδία. Η Γωγώ! Ανοίξτε μου σας παρακαλώ!

Φρικωδία: Ε... καλά! Περίμενε.... έρχομαι...

(Ανοίγει την πόρτα)

Γωγώ: Καλή σας μέρα!

(Καλημερίζουν συγχρόνως και οι άλλοι δύο τη μάγισσα).

Μάγισσα: Μμμ, για καλή..., δεν μου φαίνεται. Μπα! Τι βλέπω; Ένα καινούριο πρόσωπο!

Βέρα: Ναι. Να σας συστήσω. Από εδώ ο Αρίστος. Ήρθε από τον πλανήτη Γη με το διαστημικό του όχημα.

(Προς τον Αρίστο)

Βέρα: Αρίστο από εδώ η κ. Φρικωδία, η καλή μας γειτόνισσα, που σου έλεγα!

Αρίστος : Χαίρω πολύ κυρία μου! Τιμή μου να σας γνωρίζω από κοντά. Τα κορίτσια μού έχουν πει τα καλύτερα λόγια για εσάς.

Φρικωδία: Χμ... Ας το πιστέψουμε!.....Και τι θέλετε και με ενοχλείτε τέτοια ώρα;

Γωγώ: Να, για το νερό ήρθαμε και σκέφτηκα ότι θα θέλατε να γνωρίσετε τον επισκέπτη μας, που είναι και φιλοξενούμενός μας.

Φρικωδία: Επισκέπτης στον πλανήτη μας! Αυτό έχει να συμβεί από τότε που κυλούσε κανονικά ο χρόνος. Θυμάμαι ο τελευταίος περαστικός ήταν ένας παράξενος άντρας με μια διαστημική μηχανή, Φιμπονά...ρι, Φιμπο...κάτι, τέλος πάντων τον έλεγαν, δεν θυμάμαι πλέον καλά.

Βέρα: Ναι... θυμάμαι, κάτι μας έχει πει σχετικά η μαμά μου.

Μάγισσα: Ας το αφήσουμε όμως τώρα αυτό! Περάστε!

Αρίστος (παίρνοντας στάση ικεσίας απευθύνεται προς τη μάγισσα):

-Γονατιστός προσπέφτω δέσποινά μου εμπρός σου. Είσαι θνητή, θεά, δεν ξέρω.

Φρικωδία: Τι είναι αυτά που λες, άνθρωπέ μου;

Αρίστος: Έλεος σου ζητώ αρχόντισσά μου, γιατί καλά το αισθάνομαι ότι η φρόνησή σου είναι δίκαιη και νοιάζεσαι για το κοινό καλό.

Φρικωδία: Αυτός εδώ πολύ Όμηρο έχει διαβάσει!

Αρίστος: Δέσποινά μου, θα σου πω σύντομα την αιτία που μ' έφερε ως εδώ.

Φρικωδία: Άντε πες την, να τελειώνουμε επιτέλους!

Αρίστος: Ξένος βρίσκομαι στον τόπο αυτό και σε βαρύ πένθος χαντακωμένος.

Φρικωδία: Γιατί βρε καπερέ;

Αρίστος: Η κόρη που αγάπησα είναι φυλακισμένη σε έναν πύργο μακρινό στον πλανήτη Γη, γιατί προσπάθησε να σώσει τους ανθρώπους από τα σχέδια ενός κακού ανδρός.

Φρικωδία: Αμ, πες το μου έτσι! Έρωτας είναι στη μέση.

Αρίστος: Ναι, αγιάτρευτη πληγή.

Φρικωδία: Ξένε, σήκω επάνω. Ασήμαντος δε φαίνεσαι κι ούτε η φρόνηση σου λείπει. Κι εγώ τώρα, επειδή με συγκίνησες, θα σε βοηθήσω.

Αρίστος: Ευχαριστώ, δέσποινά μου.

Φρικωδία: Λοιπόν πώς μπορώ να σου φανώ χρήσιμη;

Αρίστος: Πρέπει να λύσω ένα γρίφο, για να σώσω την γενναία αυτή κόρη αλλά και ολόκληρο το γαλαξία από τον όλεθρο.

Φρικωδία: Μμμ.... Το θέμα είναι άκρως σοβαρό. Νομίζω όμως ότι έχω κάτι που μπορεί να σε βοηθήσει.

Αρίστος: Ναι; Και ποιο είναι αυτό;

Φρικωδία: Περίμενε λίγο. (Και λέγοντας αυτό μπαίνει μέσα στο σπίτι της)
(Σε λίγο επιστρέφει με ένα μεταλλικό κουτί και ένα κλειδί σε σχήμα Φι και τα δίνει στον Αρίστο).

Φρικωδία: Πάρε αυτό το κουτί με το κλειδί του μαζί, στο χαρίζω. Εγώ εξάλλου δεν το χρειάζομαι. Ίσα που μου πιάνει τον τόπο. Μου το χάρισε αυτός ο Φιμπο..νάτσι που λέγαμε. Αλλά ενώ το κλειδί ταιριάζει απόλυτα στην κλειδαριά, δεν την ξεκλειδώνει.

Αρ.: Παράξενο και τι ιδιαίτερο κλειδί, έχει σχήμα φι!

Φρικωδία: Πράγματι!

Αρ.: Ευχαριστώ. Πολύ ευγενικό εκ μέρους σας. Θα το δείξω στους φίλους μου και θα χαρούν πολύ.

Φρικ.: Και πού είναι οι φίλοι σας;

Αρ.: Εδώ πιο πέρα. Τους έχω αφήσει στο διαστημικό μου όχημα.

Γωγώ: Νομίζω ότι πέρασε η ώρα. Πρέπει να επιστρέψουμε, γιατί θα ανησυχεί και η μητέρα μας. Να... γέμισα και τον κουβά με νερό.

Φρικ.: Σωστά. Σε λίγο θα είναι 15.00 μ.μ. και πρέπει να είσαστε στο σπίτι σας.

Αρ.: Πριν φύγουμε, ήθελα να σας ρωτήσω κάτι: Πώς υπάρχουν τόσα πολλά αγάλματα στην πλατεία; Μοιάζουν σαν μαρμαρωμένοι άνθρωποι. Είναι αλήθεια ότι τους μαρμαρώσατε εσείς, γιατί σπαταλούσαν το νερό του πλανήτη;

Φρικ.: Ναι, έτσι είναι.

Αρ.: Και θα τους αφήσετε έτσι για πάντα;

Φρικ.: Μέχρι να ξαναγεμίσουν τα ποτάμια, οι λίμνες και οι πηγές του πλανήτη με νερό.

Αρ. : Ναι αλλά αυτό είναι απίθανο να συμβεί.

ΣΚΗΝΗ 4η

(Εκείνη τη στιγμή ακούστηκε ένας παράξενος και δυνατός θόρυβος! Ψηλά στον ουρανό είδαν ένα σκάφος, που φαινόταν να ετοιμάζεται για προσγείωση. Σε λίγα λεπτά είχε προσγειωθεί στην έρημο. Τα κορίτσια, ο Αρίστος και η μάγισσα έτρεξαν προς τα εκεί. Κι όταν πλησίασαν αρκετά... είδαν να βγαίνει μέσα από το σκάφος ο πατέρας των κοριτσιών! Η Γωγώ και η Βέρα έτρεξαν προς το μέρος του τρελές από χαρά).

Γωγώ, Βέρα: Μπαμπά, μπαμπά! Επιτέλους ήρθες!

Πατέρας (συγκινημένος): Επιτέλους, σας ξαναβλέπω αγαπημένα μου παιδιά!

Αρίστο: Τελικά τίποτα δεν είναι απίθανο.

Φρ.: Ναι, τώρα το πιστεύω.

Πατέρας: Λοιπόν, δεν θα το πιστέψετε, αλλά στον πράσινο πλανήτη Βουκινάρ, που ανακάλυψα, υπάρχει πολύ νερό. Είναι 10.000 έτη φωτός μακριά από το δικό μας πλανήτη. Εκεί από πάνω έχουν μαζευτεί τα νέφη της βροχής, αλλά ένας καλός ηγεμόνας που κυβερνά τον μικρό αυτό πλανήτη μου υποσχέθηκε ότι θα μας βοηθήσει. Έχει τον τρόπο, λέει, αρκεί να κάνουμε κάτι καλό και να υποσχεθούμε ότι από εδώ και στο εξής δεν θα είμαστε τόσο σπάταλοι!

Φρ.: Αν είναι έτσι, πάμε προς την πλατεία.

(Όλοι μαζί ξεκινάνε και σε λίγο βρίσκονται στην πλατεία με τους μαρμαρωμένους κατοίκους).

Φρικωδία: **Sator arepo tenet opera rotas**

(Και αμέσως τα μάγια λύθηκαν και τα αγάλματα έγιναν πάλι άνθρωποι!

Αρ.: Τέλος καλό, όλα καλά! Τώρα πλέον νομίζω ότι ήρθε η ώρα να πηγαίνω.

Γεια σου Βέρα, γεια σου Γωγώ!

Βέρα, Γωγώ: Γεια σου Αρίστο! Χαρήκαμε πολύ που σε γνωρίσαμε.

Αρ.: Κι εγώ χάρηκα που σας γνώρισα όλους! Να είστε καλά!

Φρικωδία: Γεια σου, Αρίστο! Και καλό ταξίδι!

Αρ.: Ευχαριστώ κα Φρικωδία! Δεν πρόκειται να σας ξεχάσω ποτέ! Γεια σας....

.....

(Όταν έφτασε στο διαστημικό του όχημα, τους βρήκε όλους να κοιμούνται).

Αρ.: Έ, παιδιά, ξυπνήστε! Ήρθα και νομίζω ότι βρήκα ποιος είναι ο κρυμμένος αριθμός αυτού του πλανήτη.

Χάρης: Ωπα, τι έγινε; Εσύ είσαι Αρίστο;

Λίλιαν: Για πες μας, τι βρήκες;

Αρ.: Να, μια μάγισσα που μένει εδώ μου έδωσε αυτό το κουτί και πιστεύω ότι η απάντηση στο πρόβλημά μας είναι κρυμμένη εδώ. Της το έδωσε λέει ο Φιμπονάτσι

μαζί με αυτό εδώ το κλειδί. Ελπίζω να μην είναι κανένας δύσκολος μαθηματικός γρίφος!

Όλγα: Άντε, τι κάθεται; Άνοιξέ το!

(Ο Αρίστος προσπαθεί να ξεκλειδώσει την κλειδαριά, αλλά δεν τα καταφέρνει. Εκεί όμως που δοκιμάζει, βλέπει ξαφνικά την ώρα. Ήταν ακριβώς 15.00 μ.μ.)

Αρ.: Έχω μια ιδέα. Κάτι μου λέει ότι το **νούμερο 3** παίζει κάποιο σημαντικό ρόλο σε αυτόν τον πλανήτη. Ο αριθμός αυτός είναι μαγικός, από ό,τι ξέρω κι από τα ομηρικά έπη, που διάβαζα, όταν πήγαινα σχολείο! Να φωνάξουμε όλοι μαζί τις λέξεις: «ΜΕΤΡΟ – ΣΕΒΑΣΜΟΣ – ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ», που είναι οι κυριότερες ηθικές αξίες, από ό,τι είδαμε, εδώ.

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ (φωνάζουν): «**ΜΕΤΡΟ – ΣΕΒΑΣΜΟΣ – ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ**»

(Και τότε έγινε κάτι το μυστήριο, σχεδόν μαγικό! Το κλειδί γύρισε την κλειδαριά και το κουτί άνοιξε!

Μπροστά στα έκπληκτα μάτια όλων εμφανίστηκε μία τετράγωνη πλάκα, με τέλεια γεωμετρική δομή και αμφίδρομη επιγραφή που έγραφε:

Sator arepo tenet opera rotas

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 4

Ο Αρίστος θυμήθηκε ότι αυτά ήταν τα μαγικά λόγια που είχε πει η μάγισσα, όταν ξεμαρμάρωσε τους κατοίκους. Στη συνέχεια πρόσεξε ότι το τετράγωνο αποτελείται από 5 λέξεις, που η κάθε μία αποτελείται από 5 γράμματα. Το rotas είναι η αμφίδρομη γραφή του sator. Το arepo είναι η αμφίδρομη γραφή του opera, ενώ το p. tenet είναι από μόνο του αμφίδρομο. Το γράμμα T εμφανίζεται πάντα ανάμεσα στο A και O.

Ο Αρίστος έβγαλε την πλάκα από το κουτί και διάβασε την ερώτηση που υπήρχε στο πίσω μέρος της:

Αρίστος: Αν αντικαταστήσετε τα 25 γράμματα του αρχικού τετραγώνου με διαδοχικούς αριθμούς (από το 1 έως το 25), σε ποια από τις λέξεις, που συναντάται δύο φορές, μία κάθετα και μία οριζόντια, το άθροισμα των αριθμών δίνει κάθε φορά τον αριθμό 65;

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 4

Ο Αρίστος αντικατέστησε αμέσως τα γράμματα με αριθμούς και βρέθηκε αντιμέτωπος με τον ακόλουθο πίνακα:

1	2	3	4	5
6	7	8	9	10
11	12	13	14	15
16	17	18	19	20
21	22	23	24	25

Το μάτι του Αρίστου έπεσε, χωρίς να το σκεφτεί, στο κέντρο της επιγραφής, στη λέξη «tenet» και προσθέτοντας μία φορά καθέτως και μία οριζοντίως τους αριθμούς, βρήκε πράγματι ότι το άθροισμά τους ήταν το ίδιο, δηλαδή 65!

Όλοι ενθουσιάστηκαν και φώναξαν δυνατά : 65!

Μαρία: Ο αριθμός αυτός είναι συμβολικός. Το πρώτο του ψηφίο είναι το 6 ή αλλιώς **2X3** και το δεύτερο ψηφίο του το **5**.

Χάρης: Για κάτσε! Αυτό λέει πολλά. Αν σκεφτούμε ότι ο προηγούμενος πλανήτης που επισκεφτήκαμε είχε τον αριθμό **2**, αυτός πρέπει να έχει τον αριθμό **3**.

Αρίστος: Μπράβο Χάρη! Επιπλέον ο χρόνος είχε σταματήσει εδώ στις 15.00μ.μ. και από όλους τους κατοίκους μόνον **3**, μια μητέρα και δύο κόρες είχαν σωθεί από την κατάρα της μάγισσας. Επίσης το μαγικό κουτί άνοιξε μόνο φωνάζοντας δυνατά αυτές τις τρεις λέξεις, που συνιστούν τρεις πολύ βασικές αρχές της ζωής. Λες και ήταν συνεννοημένη η μάγισσα Φρικωδία με τον Φιμπονάτσι!

.....

Όλγα: Πολύ μυστήρια πράγματα, αλήθεια!

Λίλιαν: Σίγουρα! Όλη η ζωή είναι ένα μυστήριο!

Μαρία: Και μόνον η ζωή! Κοιτάξτε επάνω ολόκληρο το γαλαξία μας, με την περίφημη σπειροειδή του διάταξη!

Αρίστος: Και να ήταν μόνον ένας ο γαλαξίας! Παρατηρήσεις που έγιναν με τηλεσκόπιο έχουν αποκαλύψει ότι υπάρχουν περίπου εκατό δισεκατομμύρια γαλαξίες!

Νίκη: Ασύλληπτο!

Μαρία: «Να βλέπεις τον Κόσμο μέσα σε έναν Κόκκο Άμμου
Και έναν Ουρανό μέσα σε ένα Αγριολούλουδο,
Να κρατάς το Άπειρο μέσα στην παλάμη του χεριού,
Και την Αιωνιότητα μέσα σε μια ώρα»,

Γουίλλιαμ Μπλέικ, (Άγγλος ποιητής και ζωγράφος του 18^{ου} αιώνα).

Αρίστος: Θαυμάσια Μαρία, αλλά ας επιστρέψουμε στην πραγματικότητα και στον προορισμό μας. Μπείτε όλοι στο όχημά μας. Αναχωρούμε!

Σύμφωνα με τον χάρτη κατευθυνόμαστε προς αυτόν εδώ τον πλανήτη, που έχει κάπως περίεργο σχήμα. (Δείχνει στο χάρτη).

ΝΙΚΗ: Ναι, πράγματι μοιάζει με δωδεκάεδρο!

ΟΛΓΑ: Μου θυμίζει αυτό που υπάρχει στον πίνακα του Νταλί, Ο Μυστικός Δείπνος!

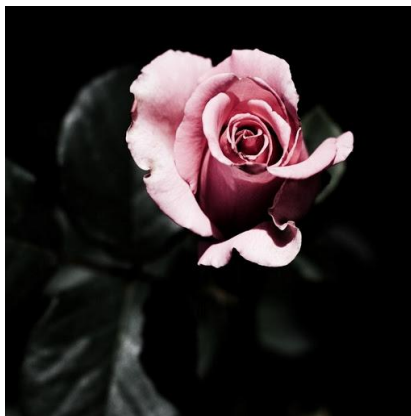
ΛΙΛΙΑΝ: Μπράβο Όλγα! Βλέπω έχεις πολύ ιδιαίτερες γνώσεις!

ΟΛΓΑ: Ναι! Μου αρέσουν πολύ οι Καλές Τέχνες και ιδίως η ζωγραφική!

ΜΑΡΙΑ: Πολύ παράξενο! Λέτε να είναι τυχαίο;

ΑΡΙΣΤΟΣ: Τυχαίο; Δεν νομίζω! Ας το κρατήσουμε στο μυαλό μας, γιατί κάτι μου λέει ότι έχει σχέση με το γρίφο.

ΧΑΡΗΣ: Παιδιά, είμαστε σε καλό δρόμο, το νιώθω....!

Εικ. 19

ΠΡΑΞΗ Η΄

ΑΦΗΓΗΤΗΣ

ΑΡΙΣΤΟΣ

ΠΑΙΔΙΑ (ΧΑΡΗΣ, ΜΑΡΙΑ, ΛΙΛΙΑΝ, ΝΙΚΗ, ΟΛΓΑ)

ΚΑΤΟΙΚΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΗΣ

Π Λ Α Ν Η Τ Η Σ Τ Η Σ Γ Ν Ω Σ Η Σ

ΣΚΗΝΗ 1η

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 4

Μετά από αρκετές ώρες οι ήρωες μας φτάσανε στον καινούριο πλανήτη με την ιπτάμενη μηχανή.

ΑΡΙΣΤΟΣ : Ας κατεβούμε !

ΜΑΡΙΑ : Πω – πω ! Τι πλανήτης είναι αυτός; Γεμάτος με εκατοντάδες μεγάλα σχολεία και γραφεία, με λίγα μικρά σπίτια και πολλά βιβλιοπωλεία !

ΛΙΛΙΑΝ : Παράξενος πλανήτης !

ΧΑΡΗΣ: Ελάτε να ρωτήσουμε ποιος πλανήτης είναι αυτός! Συγγνώμη, μήπως ξέρετε πού βρισκόμαστε; (ρώτησε έναν μικροκαμωμένο κάτοικο, με γυαλιά και μία ειδική στολή σαν κολεγιοπαιδο).

ΚΑΤΟΙΚΟΣ: Βέβαια, είναι ο **πλανήτης της γνώσης** ! Εδώ, όλοι εμείς διαβάζουμε από το πρωί μέχρι το βράδυ. Πηγαίνουμε στο σχολείο από τις 08.00 το πρωί μέχρι τις 20.00 το βράδυ και από τις 20.00 μέχρι τις 23.00 ασχολούμαστε με άλλες εκπαιδευτικές δραστηριότητες. Ξέρετε... εμ, πώς να ξέρετε; Εμείς εδώ είμαστε πολύ διαβαστεροί !

ΟΛΓΑ: Απίστευτο! Και πώς αντέχετε;

ΚΑΤΟΙΚΟΣ: Α, μας αρέσει. Πολλοί από εμάς, μόλις φτάσουν σε ηλικία 100 ετών, αφού έχουν αποκτήσει καμιά εικοσαριά πτυχία, γίνονται καθηγητές στα Πρότυπα και Πειραματικά δημόσια σχολεία του πλανήτη, ενώ αυτοί που είναι λιγότερο διαβαστεροί, γίνονται κυρίως βιβλιοπώληδες ! Αλλά αυτό, δεν σημαίνει ότι δεν έχουν γνώση.

Μαρία: Και ποιος σας κυβερνάει;

ΚΑΤΟΙΚΟΣ: Α! Το συμβούλιο των 5 σοφών!

ΛΙΛΙΑΝ: Πολύ ενδιαφέρον!

ΝΙΚΗ : Μου θυμίζει την «Πολιτεία» του Πλάτωνα.

ΚΑΤΟΙΚΟΣ: Έτσι είναι. Αυτό το είδος της πολιτείας αποτέλεσε το πρότυπό μας!

ΧΑΡΗΣ: Μωρέ μπράβο! Δεν το περίμενα ότι θα βρίσκαμε έναν τέτοιο πλανήτη στο ταξίδι μας, που να έχουν υλοποιήσει τις ιδέες του Πλάτωνα!

Μαρία: Δεν είναι τυχαίο ότι λέγεται «Πλανήτης της γνώσης», Χάρη μου!

Λίλιαν (προς τον κάτοικο): Πάντως από φλυαρία καλά τα πας!

ΚΑΤΟΙΚΟΣ : Λες δηλαδή ότι είμαι πολυλογάς; Η λέξη αυτή αποτελείται από δύο συνθετικά ! Το πολύ + λόγος! Είναι ωραία λέξη! Μπράβο σου, μεγάλη!

ΛΙΛΙΑΝ: Ε, δεν είμαι και τόσο μεγάλη!

ΑΡΙΣΤΟΣ : Παιδιά, ας ηρεμήσουμε λίγο !

ΧΑΡΗΣ : Ναι, δίκιο έχει !

ΟΛΓΑ: Έτσι, δεν θα βρούμε ποτέ ό,τι ζητάμε !

ΚΑΤΟΙΚΟΣ : Τι ζητάτε ;

ΝΙΚΗ : Τίποτα ! Ευχαριστούμε !

ΑΡΙΣΤΟΣ : Όχι ! (ψιθυρίζει στην Νίκη) Πρέπει να τον ρωτήσουμε !

ΝΙΚΗ : Δεν ξέρω αν θα βγάλουμε άκρη!

ΑΡΙΣΤΟΣ : Δεν πειράζει ! Λοιπόν, κύριε έξυπνε ! Πού είσαι;

(Εντωμεταξύ ο κάτοικος είχε εξαφανιστεί).

ΜΑΡΙΑ : Α ! Τέλεια !

ΧΑΡΗΣ : Έφυγε !

ΛΙΛΙΑΝ : Παιδιά άκουσα ένα κουδούνι να χτυπάει, όσο εσείς προσπαθούσατε να λύσετε τις διαφορές σας ! Και μετά, μόλις όλοι το άκουσαν, έτρεξαν μέσα στα κτίρια!

ΑΡΙΣΤΟΣ : Τι ώρα είναι;

ΟΛΓΑ : Είναι 8.05 π.μ.!

ΑΡΙΣΤΟΣ : Οι μικροί έχουν μάθημα, ενώ οι μεγάλοι δουλειά !

ΟΛΓΑ: Υπέροχα!

ΝΙΚΗ : Παιδιά κοιτάξτε, τώρα το παρατήρησα! Όλα τα κτίρια έχουν επάνω τους σκαλισμένο, σαν οικόσημο, το ίδιο πάντα σχέδιο ενός παλιού βιβλίου, που λέγεται «το βιβλίο του άβακα».

ΧΑΡΗΣ :Τι άραγε να σημαίνει αυτό;

ΜΑΡΙΑ : Δεν ξέρεις τι είναι ο άβακας;

ΟΛΓΑ: Ξέρω, είναι το παλιό αριθμητήριο! Το βιβλίο δεν γνωρίζω. Σου λέει τίποτα;

ΜΑΡΙΑ: Όχι. Ας ρωτήσουμε κάποιον κάτοικο.

ΛΙΛΙΑΝ : Καλή ιδέα, Μαρία. Φαίνονται εξάλλου πολύ φιλόξενοι και μορφωμένοι.

ΑΡΙΣΤΟΣ: Ας μπούμε σε αυτό το παλιό βιβλιοπωλείο να ρωτήσουμε.

ΟΛΓΑ: Προσέξατε και το όνομα του βιβλιοπωλείου; **«Ο χρυσός γρίφος»**.

Χάρης: Πραγματικά μυστήριο όνομα. Τι να σημαίνει άραγε;

Λίλιαν: Ποιος ξέρει; Θα δούμε!

ΣΚΗΝΗ 2η

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 2

Τα παιδιά μπήκαν μέσα στο βιβλιοπωλείο, όπου πίσω από ένα χοντρό καρυδένιο γραφείο βρισκόταν ένας αρκετά προχωρημένης ηλικίας άντρας.

Εκεί αντίκρισαν μία απίστευτη ποικιλία βιβλίων, μικρών και μεγάλων, με ωραία καλλιγραφικά γράμματα, καλλιτεχνικά εξώφυλλα, απλή ή πολύτιμη βιβλιοδεσία, σε μία σπάνια ποικιλία χρωμάτων, επιμελώς τακτοποιημένα κατά κατηγορίες στα ράφια των βιβλιοθηκών, που κάλυπταν από κάτω μέχρι επάνω όλους τους τοίχους.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 3

Η εικόνα του βιβλιοπωλείου έκανε τεράστια εντύπωση στα παιδιά. Η Μαρία, πλησίασε σε μία από τις βιβλιοθήκες, που βρισκόταν στο βάθος του μαγαζιού, με βιβλία, που φαίνονταν αρκετά παλιά, με φανερά τα σημεία φθοράς του χρόνου επάνω τους. Εκεί τράβηξε την προσοχή της ένα ράφι, που είχε βιβλία με τίτλους τα ονόματα διαφόρων πλανητών του γαλαξία κι ανάμεσα σε αυτά ένα μεγάλο βυσσινί δερματόδετο βιβλίο, που είχε τον τίτλο **«ΠΛΑΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΓΝΩΣΗΣ»**, γραμμένο με χρυσά κεφαλαία γράμματα.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 2

Η καρδιά της χτύπησε δυνατά. Πήγε να το πιάσει και καθώς ήταν πολύ ψηλά στηρίχθηκε στις μύτες των ποδιών της, για να το φτάσει. Όμως έχασε την ισορροπία της και έπεσε πάνω στη βιβλιοθήκη. Τότε συνέβη κάτι απροσδόκητο! Η βιβλιοθήκη άρχισε να κινείται και στο βάθος αποκαλύφθηκε ένα μικρό δωμάτιο, όπου στο κέντρο του βρισκόταν μία γυάλινη προθήκη, και μέσα της ένα πολύ παλιό και χοντρό βιβλίο.

Η Μαρία έμεινε άφωνη και σχεδόν κοκάλωσε από την έκπληξή της!
Συνήλθε όμως αμέσως από τη φωνή του βιβλιοπώλη, που είχε φτάσει ήδη κοντά της.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΗΣ: Εεεε..... τι κάνεις εσύ εδώ; Δεν επιτρέπεται η είσοδος παρά μόνον σε εμένα, που είμαι ο φύλακας αυτού του χώρου.

(Και πριν απαντήσει η Μαρία, κατέφθασαν και τα άλλα παιδιά μαζί με τον Αρίστο).

Αρίστος: Μην ανησυχείτε! Έχουμε έρθει εδώ για το καλό όλου του γαλαξία της φαντασίας. Αν μας βοηθήσετε, θα αποτρέψουμε έναν κακό βασιλιά να καταστρέψει όλους μας. Και θα το καταφέρουμε, αν λύσουμε ένα γρίφο, που αποτελεί το μυστικό της αρμονίας του κόσμου. Συγκεκριμένα μας τον έδωσε ένας σοφός, ο Λεονάρντο της Πίζας...

(Τον διακόπτει ο γέρο βιβλιοπώλης...)

ΒΙΒΛΙΟΠ.: Δεν το πιστεύω! Ο περίφημος Φιμπονάτσι; Πού τον βρήκατε εσείς; Έχει φύγει από τη ζωή εδώ και αιώνες! Εξαφανίστηκε γύρω στο 1240 μ.Χ., απ' ό,τι ξέρω.

Αρίστος: Ταξιδέψαμε στο χωροχρόνο και φτάσαμε στον **πλανήτη των γρίφων**, όπου τον βρήκαμε μαζί με άλλους πολλούς σοφούς παλιότερων εποχών.

ΒΙΒΛΙΟΠ.: Τι μου λέτε! Αυτό είναι θαυμάσιο! Είναι ο αγαπημένος μου σοφός, μετά από τους αρχαίους έλληνες, τον Ευκλείδη, τον Πυθαγόρα, τον Πλάτωνα, τον Αριστοτέλη...

Αρίστος: Α! Με αυτούς ακριβώς ήταν, όταν τον είδαμε!

Λίλιαν: Τελικά, γιατί έχετε κρύψει αυτό το παλιό βιβλίο εδώ;

ΒΙΒΛΙΟΠ.: Αυτό το βιβλίο που βλέπετε στην προθήκη είναι το πιο πολύτιμο αντικείμενο του πλανήτη μας, το **«Liber abaci» (βιβλίο του άβακα)**, το πρώτο και πιο γνωστό βιβλίο του Λεονάρντο της Πίζας, που δημοσιεύτηκε το 1202 (εικ. 19).

Χάρης: Α! Είναι το ίδιο όνομα, που είδαμε να υπάρχει σε όλα τα οικόσημα των μεγαλοπρεπέστερων κτιρίων της πόλης.

ΜΑΡΙΑ : Καλά λες Χάρη.

εικ. 20. «Liber abaci» (βιβλίο του άβακα)

(Και απευθυνόμενη προς τον γέρο βιβλιοπώλη):

Λοιπόν, μπορούμε να δούμε από κοντά το περίφημο αυτό βιβλίο; Ίσως να μας δώσει το πολύτιμο στοιχείο που χρειαζόμαστε, για να λύσουμε τον γρίφο μας.

ΒΙΒΛΙΟΠ.: Καλά. Σας επιτρέπω. Τι έχω να χάσω; Υπάρχει εξάλλου μία παράδοση που την ξέρουν όλοι οι γηραιοί κάτοικοι του πλανήτη, που λέει ότι αυτό το βιβλίο, το «Liber abaci», το είχε φέρει στον πλανήτη μας ο ίδιος ο Φιμπονάτσι, παρακαλώντας τους σοφούς του πλανήτη μας να το διαφυλάξουν, μέχρι να έρθουν τέσσερα παιδιά με έναν «άριστο» ως οδηγό, που θα αξιοποιήσουν το περιεχόμενό του.

ΑΡΙΣΤΟΣ : Ω! Σας ευχαριστούμε πολύ, κύριε !

(Και αφού ανοίγει ο βιβλιοπώλης την προθήκη και βγάζει το βιβλίο, διαβάζει από το Κεφάλαιο XII):

«Κάποιος έβαλε ένα ζευγάρι κουνέλια σε έναν τόπο περιστοιχισμένο με τοίχους από όλες τις μεριές. Πόσα ζευγάρια κουνέλια μπορούν να αναπαραχθούν από αυτό το ζευγάρι τον χρόνο, εάν υποτίθεται ότι κάθε μήνα κάθε ζευγάρι αποκτά ένα νέο ζευγάρι, το οποίο από τον δεύτερο μήνα μπορεί να αναπαραχθεί;»

ΧΑΡΗΣ : Πολύ μπερδεμένο μου ακούγεται.

ΟΛΓΑ: Πραγματικά. Ούτε με κομπιουτεράκι δεν θα τα κατάφερνα!

ΒΙΒΛΙΟΠ.: Κι όμως ο Φιμπονάτσι τα κατάφερε να το λύσει, όπως και πολλά άλλα δύσκολα μαθηματικά προβλήματα της εποχής του.

ΑΡΙΣΤΟΣ: Τώρα που το σκέπτομαι, για αυτό ο Φιμπονάτσι ήταν μέσα σε ένα χωράφι με πολλά κουνέλια και φαινόταν σαν να προσπαθούσε να τα μετρήσει στον πλανήτη των γρίφων. Τώρα εξηγούνται όλα.

ΝΙΚΗ: Καλά, καλά, άστα αυτά τώρα. Έχουμε άλλα, πιο σημαντικά στο κεφάλι μας... Δεν βρήκαμε ακόμα τον αριθμό, που μας χρειάζεται.

ΒΙΒΛΙΟΠ.: Ίσως να μπορώ να σας βοηθήσω, γιατί βλέπω ότι είσαστε παιδιά με θέληση και όραμα.

Μαρία: Αν είναι κανένας γρίφος σαν κι αυτόν του βιβλίου του Φιμπονάτσι, αφήστε το.

ΒΙΒΛΙΟΠ.: Όχι. Δεν πρόκειται για Μαθηματικά, αλλά για Φιλοσοφία και Γλώσσα.

Λίλιαν: Α, το ίδιο εύκολο...!

ΒΙΒΛΙΟΠ.: Ακούστε και μετά κρίνετε!

Χάρης: Τελοσπάντων. Ας ακούσουμε.

ΒΙΒΛΙΟΠ.: Το ερώτημά μου είναι: «Ποιες είναι οι προϋποθέσεις της ΓΝΩΣΗΣ». Και επειδή είναι πολύ γενικό το ερώτημα, θα σας δώσω τα αρχικά γράμματα καθεμιάς από αυτές. Σημειώστε σε ένα χαρτί: **Φ** (10 γράμματα), **Ε** (7 γράμματα), **Α** (8 γράμματα), **Υ** (7 γράμματα), **Λ** (5 γράμματα). Τοποθετώντας τα μάλιστα καθέτως σε μορφή ακροστιχίδας, με τη σωστή σειρά, θα δείτε ότι σχηματίζεται ένα επίθετο, γένους αρσενικού (σε πτώση κλητική ενικού), που έχει την αντίθετη σημασία από αυτήν του επιθέτου «ηθικός» (πάλι σε κλητική ενικού), που κοσμεί όποιον αποκτά τη ΓΝΩΣΗ.

ΧΑΡΗΣ: Τώρα μάλιστα!

Λίλιαν: Μην απελπίζεσαι. Θα προσπαθήσουμε!

ΟΛΓΑ: Εμένα μου αρέσει ο γρίφος αυτός!

Νίκη: Και εμένα. Πάντα ήμουνα καλή στη Γλώσσα.

Αρίστος: Ας δούμε. Από το γράμμα **Φ**, αρχίζουν οι λέξεις: **φιλιαναγνωσία**, ...

Μαρία: Μήπως... **φιλομάθεια**;

Νίκη: Και τα δύο είναι προϋποθέσεις της γνώσης, αλλά θυμήθηκα μια ωραία αρχαία ελληνική παροιμία που λέει: «Εάν ης φιλομαθής, έσει και πολυμαθής», οπότε η φιλομάθεια μού ταιριάζει καλύτερα.

Χάρης: Μπράβο, Νίκη. Κι εμένα. Γιατί η φιλομάθεια είναι αυτή που οδηγεί στη φιλιαναγνωσία.

Αρίστος: Ναι, αλλά και το αντίστροφο, όσο διαβάζεις, αγαπάς τη μάθηση.

Μαρία: Καλά τα λες, αλλά η λέξη ΦΙΛΟΜΑΘΕΙΑ έχει 10 γράμματα. Άρα αυτή πρέπει να είναι η σωστή.

ΟΛΓΑ: Από το Α, ποια προϋπόθεση της γνώσης σκέφτεστε;

Λίλιαν: **ΑΦΟΣΙΩΣΗ, ΑΥΤΟΠΕΙΘΑΡΧΙΑ.**

Μαρία: Κι εγώ αυτά σκεφτόμουν. Μπράβο!

Αρίστος: Η λέξη ΑΥΤΟΠΕΙΘΑΡΧΙΑ μου ταιριάζει καλύτερα, γιατί η λέξη **ΑΦΟΣΙΩΣΗ** είναι κάπως πιο γενική και έχει πιο συναισθηματική σημασία.

Αφοσίωση δείχνει π.χ. κάποιος και σε ένα αγαπημένο του πρόσωπο, ενώ η απόκτηση της γνώσης είναι δύσκολη υπόθεση και απαιτεί πειθαρχία.

ΝΙΚΗ: Ναι, αλλά αν θυμηθούμε τα λόγια της αλεπούς στον «Μικρό πρίγκιπα» του Αντουάν ντε Σαιντ Εξιπερύ: «Δεν γνωρίζει κανείς παρά τα πράγματα που ημερώνει».

Λίλιαν: Συμφωνώ. Κι εξάλλου αφού «ημερώνω σημαίνει να δημιουργώ δεσμούς», μου φαίνεται πως η ΑΦΟΣΙΩΣΗ ταιριάζει καλύτερα, εφόσον έχει σαν προϋπόθεσή της την αγάπη.

Χάρης: Εντάξει. Πολύ το φιλοσοφήσαμε κορίτσια. Έχουμε και λέμε: Πόσα γράμματα θέλουμε να έχει η λέξη μας;

ΟΛΓΑ: **8.**

Χάρης: Ωραία. Άρα βάζουμε την **ΑΦΟΣΙΩΣΗ** στην ακροστιχίδα μας. Προχωρούμε.

Νίκη: Εγώ θα έλεγα **Υ** για **ΥΠΟΜΟΝΗ**.

Μαρία: Κι εγώ **Ε** για **ΕΠΙΜΟΝΗ**.

Λίλιαν: Πολύ ωραία! Μας έμεινε το Λ. Δεν μπορώ να σκεφτώ κάτι άλλο εκτός από τη λέξη **ΛΟΓΟΣ**, με την έννοια του ορθού λόγου, **της λογικής** δηλαδή και κριτικής σκέψης.

Βιβλ.: Πολύ ωραία τα πήγατε παιδιά. Για βάλτε τώρα τις λέξεις σας στη σωστή σειρά, να δείτε, θα βγει το αντίθετο του επιθέτου «ηθικέ»;

ΟΛΓΑ: Άλλη σπαζοκεφαλιά!

Αρίστος: Νομίζω ότι το 'χω!

Χάρης: Για πες!

Αρίστος: Αφού είναι κλητική, στο τέλος θα μπει το Ε, οπότε μένουν τα άλλα 4 γράμματα. Βάζω πρώτα το Φ, έπειτα το Α και το Υ, και τέλος προτελευταίο το Λ. Τι προκύπτει;

Μαρία: Η λέξη «**φαύλε**», που σημαίνει τον ανήθικο.

Αρίστος: Μπράβο Μαρία!

Μαρία: Μπράβο Αρίστο!

Βιβλ.: Μπράβο σε όλους σας παιδιά! Με το ήθος, τις γνώσεις και τη συνεργασία σας αποδείξατε ότι μπορείτε να ξεπερνάτε τις δυσκολίες.

ΛΙΛΙΑΝ, ΑΡΙΣΤΟΣ, ΝΙΚΗ, ΜΑΡΙΑ, ΧΑΡΗΣ, ΟΛΓΑ: Σας ευχαριστούμε πολύ.

Αρ.: Ώρα να πηγαίνουμε τώρα. Χαρήκαμε πολύ για τη γνωριμία!

Βιβλ.: Κι εγώ. Να είσαστε καλά, παιδιά μου και καλή επιτυχία στην αποστολή σας.

Παιδιά: Γεια σας. Να είστε κι εσείς καλά, που μας βοηθήσατε.

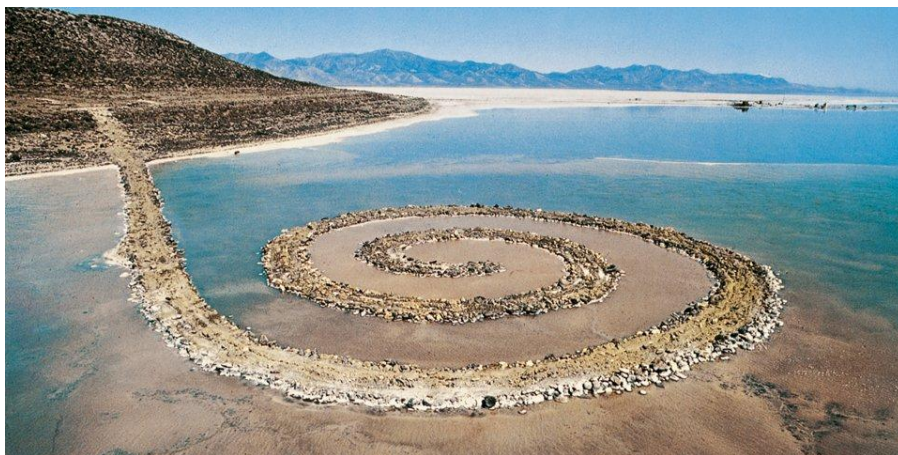
ΑΦΗΓΗΤΗΣ 1

Τα παιδιά βγαίνουν από το βιβλιοπωλείο και φωνάζουν...

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ: **Πέντε !!!**

... γιατί κατάλαβαν πως ο αριθμός των μυστικών λέξεων, των βασικών δηλαδή προϋποθέσεων της **ΓΝΩΣΗΣ**, όπως άλλωστε και ο αριθμός των σοφών που κυβερνούσε την πόλη συμφωνούσε με τον **μυστικό αριθμό του πλανήτη**, που έψαχναν. Χωρίς αμφιβολία ήταν το **5!**

Έτσι χαρούμενοι μπήκανε στην ιπτάμενη μηχανή, και συνέχισαν το ταξίδι τους.

Εικ. 21. Robert Smithson, Σπείρα (Land Art)

ΠΡΑΞΗ Θ΄

ΑΦΗΓΗΤΗΣ

ΠΑΙΔΙΑ (ΧΑΡΗΣ, ΜΑΡΙΑ, ΛΙΛΙΑΝ, ΝΙΚΗ, ΟΛΓΑ)

ΑΡΙΣΤΟΣ

ΔΡΟΣΟΣΤΑΛΙΔΑ

Ο ΠΛΑΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ

Εικ. 22

ΣΚΗΝΗ 1η

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 6

Τα πέντε παιδιά και ο Άριστος πλησίασαν με το διαστημόπλοιο τους σε έναν περίεργο αλλά πολύ όμορφο πλανήτη. Ήταν εντελώς διαφορετικός από τους άλλους... Έμοιαζε με γιγάντιο αμμωνίτη! Είχε πάρα πολλά χρώματα σαν αυτά του ουράνιου τόξου. Ήταν τόσο εντυπωσιακός, που όλοι τους έμειναν να τον κοιτάζουν έκθαμβοι. Ανυπομονούσαν για την αποβίβαση, για να τους δοθεί χρόνος να τον εξερευνήσουν. Σε λιγότερο από ένα τέταρτο της ώρας είχαν κιάλας προσγειωθεί.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 6

Τότε όμως... τους περίμενε μια έκπληξη...! Ένας σκοτεινός σωλήνας τους ρούφηξε, μόλις πάτησε το διαστημόπλοιο στο έδαφος και μέσα σε μερικά μόνο δευτερόλεπτα, χωρίς να μπορέσουν να συνειδητοποιήσουν τι ακριβώς συνέβη, έφτασαν σε ένα πολύ όμορφο μέρος!

Αμέσως αποβιβάστηκαν και άρχισαν να παρατηρούν τα επιβλητικά κτίρια με την εντυπωσιακή αρχιτεκτονική και τα περίεργα σπίτια με τα όμορφα χρώματα και σχήματα. Μια ευχάριστη μελωδία ηχούσε στα αυτιά των παιδιών. Αμέσως άνοιξε διάπλατα μπροστά τους μία παραμυθένια πύλη με περίτεχνα σχέδια στην κορυφή. Τα παιδιά εντυπωσιασμένα προχώρησαν μέσα.

(Τότε τους πλησίασε μια πολύ όμορφη νεράιδα με μεταξένια φτερά).

.....

Δροσοσταλίδα: Γεια σας παιδιά!

Παιδιά: Γεια σου.

Δρ.: Είστε επισκέπτες στον όμορφο πλανήτη μας;

Μαρία: Ναι! Και έχουμε εντυπωσιαστεί... Ποιο είναι το όνομά του; Και εσείς ποια είστε;

Δρ.: Βρίσκεστε στον «Πλανήτη της δημιουργίας» και εγώ είμαι η νεράιδα Δροσοσταλίδα και μπορώ με μεγάλη μου χαρά να σας ξεναγήσω στα κατατόπια...

Εσάς πώς σας λένε;

Χάρης: Εμένα Χάρη.

Λίλιαν: Εμένα Λίλιαν.

Μαρία: Εμένα Μαρία.

Όλγα: Κι εμένα Όλγα.

Νίκη: Εγώ είμαι η Νίκη, η ξαδέλφη τους.

Αρ.: Και εμένα Αρίστο. Τα παιδιά είναι οι βοηθοί μου σε μια σημαντική...

(τον διακόπτει κάποιο παιδί για να πει αυτός την ιστορία)

Χάρης: Ξέρετε εμείς είμαστε εδώ, για να εκτελέσουμε μία πολύ σημαντική αποστολή... Θέλουμε να ελευθερώσουμε την αγαπημένη του (δείχνει τον Αρίστο), αλλά και ένα ολόκληρο βασίλειο από έναν μοχθηρό βασιλιά.

Δρ.: Χαίρομαι πάρα πολύ για την αλληλεγγύη, που δείχνετε και την κινητοποίησή σας για το κοινό καλό! Θέλετε όμως να γνωρίσετε πρώτα τον δημιουργικό αυτό πλανήτη; Μπορεί να σας βοηθήσει άλλωστε...

ΝΑΙΙΙΙ!!! (όλοι μαζί).

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 6

Καθώς περπατούσαν έβλεπαν γύρω τους περίτεχνα κτίρια, σε διάφορα στυλ και ρυθμούς, το καθένα με τη δική του προσωπική σφραγίδα, πολλά πάρκα με πράσινο και τεχνητές λίμνες, αγάλματα στους δρόμους και στις πλατείες, γκράφιτι με ωραίες παραστάσεις, κήπους με λογής λογής δέντρα και λουλούδια, με καλλιτεχνική διάταξη, σαν ζωντανοί πίνακες ζωγραφικής..., ωραία σιντριβάνια, κ.ά. Και οι κάτοικοι να κυκλοφορούν με ηρεμία στην πόλη, συζητώντας και γελώντας χαρούμενοι.

Δρ.: Οι κάτοικοι αυτού του πλανήτη είναι πολύ φιλόξενοι, δεν έχουν έγνοιες και στενοχώριες, δεν μαλώνουν ποτέ μεταξύ τους, αποφασίζουν δημοκρατικά για τα θέματα του πλανήτη και συμμετέχουν όλοι στα κοινά. Η καλή διάθεση και η χαρά είναι τα χαρακτηριστικά τους.

Λίλ.: Αυτό φαίνεται. Σίγουρα θα τα πηγαίνουν πολύ καλά μεταξύ τους.

Δρ.: Βέβαια, πολύ καλά. Έχουν καταλάβει την αξία της συνεργασίας και δεν έχουν επιτρέψει ποτέ σε κανέναν να επέμβει στον πλανήτη τους και να χαλάσει την αρμονία που έχουν δημιουργήσει. Δεν ζηλεύουν ο ένας τον άλλον, είναι όλοι φίλοι μεταξύ τους και αντιμετωπίζουν πάντα ενωμένοι ό,τι πρόβλημα προκύψει.

Όλγα.: Έχουν βρει δηλαδή την απόλυτη ευτυχία, σε αντίθεση με τους άλλους πλανήτες που επισκεφτήκαμε.

Δρ.: Ακριβώς! Επίσης όλοι οι κάτοικοι είναι μορφωμένοι, έχουν κριτική σκέψη και ασχολούνται πολύ με τις τέχνες.

Λίλ.: Ποιες είναι οι τέχνες που τους ενδιαφέρουν;

Δρ.: **Είναι 8: ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ, ΓΛΥΠΤΙΚΗ, ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ, ΜΟΥΣΙΚΗ, ΤΕΧΝΕΣ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ (ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ, ΡΗΤΟΡΙΚΗ), ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ (ΘΕΑΤΡΟ, ΧΟΡΟΣ), ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ, ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ.**

Δρ.: Αν θέλετε μπορώ να σας πάω στο Μουσείο Καλών Τεχνών. Εκεί θα δείτε έργα των διασημότερων καλλιτεχνών του κόσμου και όχι μόνο!

Παιδιά: Υπέροχα!

Δρ.: Ξέρετε το Μουσείο μας είναι ένα θαύμα αρχιτεκτονικής και τεχνολογίας. Είναι στην κυριολεξία «κρεμαστό» στο διάστημα!

Χάρης: Απίστευτο! Τι σημαίνει πάλι αυτό;

Δρ.: Έχετε ακουστά τους περίφημους «κρεμαστούς κήπους» της Βαβυλώνας;

Μαρία: Ναι, βέβαια! Και πάντα είχα την απορία πώς να ήταν στην πραγματικότητα.

Δρ.: Ε, λοιπόν θα δείτε και θα καταλάβετε.

Νίκη: Άντε λοιπόν, τι το συζητάμε; Πάμε!

Δρ.: Θα πάρουμε το ειδικό όχημα, αυτό εκεί που βλέπετε, που μοιάζει με τελεφερίκ και ξεκινώντας από το τέλος της σπείρας του πλανήτη μας θα μας μεταφέρει μέσω μιας τεράστιας φυσούνας στον προορισμό μας. Αν δει κανείς από μακριά όλο το σύνολο μοιάζει με τεράστιο θαυμαστικό!

Λίλιαν: Πω, πω. Αυτό είναι μαγεία!

Τα παιδιά ακολούθησαν την Δροσοσταλίδα και σε λίγο έφτασαν στο τελεφερίκ, που βρισκόταν ψηλά σε έναν λόφο. Από εκεί μπόρεσαν να διακρίνουν κάτω αμυδρά, μια γυάλινη μπάλα με ένα ιδιόρρυθμο σχήμα.

Δρ.: Να'το το Μουσείο μας! Το βλέπετε;

Όλγα: Το βλέπουμε! Δεν έχω ξαναδεί κάτι παρόμοιο.

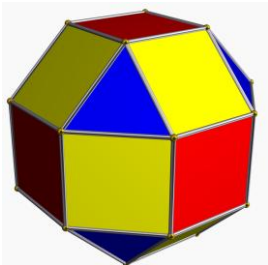
Δρ.: Και πού να το δείτε κι από κοντά!

Λίλιαν: Ανυπομονώ να πάμε!

ΣΚΗΝΗ 2^η

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 5

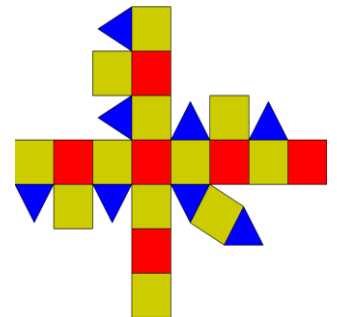
Με τα λόγια αυτά μπήκαν στο τελεφερίκ και σε μία ώρα είχαν κιάλας φτάσει στο Μουσείο. Αυτό που αντίκρισαν τα μάτια τους, όταν βγήκαν από τη φυσούνα, δεν περιγράφεται! Ένα τεράστιο γυάλινο κτίριο σε σχήμα **ρομβοκυβοκτάεδρου** (εικ.23), να φαίνεται σαν κρεμαστό, πραγματικό θαύμα αεροδυναμικής και χάρμα οφθαλμών! Με το πλήθος των χρωματιστών γυάλινων πλευρών του άστραφτε στο φως, σαν πολύτιμο κόσμημα!

ΕΙΚ. 23

Τα παιδιά κοίταζαν εκστασιασμένα το θέαμα και δεν πίστευαν στα μάτια τους!

Η εσωτερική διαρρύθμιση του χώρου ακολουθούσε το σχέδιο του αναπτύγματος του στερεού αυτού, που αποτελούσε ένα από τα 13 στερεά του Αρχιμήδη (εικ. 24).

ΕΙΚ. 24

Μέσα υπήρχαν επομένως 4 αίθουσες σε σχήμα κύβου και 8 σε σχήμα πυραμίδας, αριστερά και δεξιά μιας σταυροειδούς στοάς με πέργκολες, κάτω από τις οποίες υπήρχαν διάφορα υπαίθρια καφενεία. Στα τέσσερα άκρα της στοάς υπήρχαν: α. η είσοδος, β. το εκδοτήριο εισιτηρίων, γ. η υποδοχή – φύλαξη αντικειμένων και δ. το πωλητήριο.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 6

Μόλις μπήκαν μέσα δεξιά σε μια περίοπτη θέση κρεμόταν ένας παράξενος πίνακας, του **Τζιάκοπο ντε Μπαρμπάρι** (1440 – 1515 μ.Χ.), που αναπαριστούσε τον **Λούκα Πατσιόλι**, μαθηματικό και ζωγράφο της ίδιας εποχής, ντυμένο ως μοναχό να διδάσκει γεωμετρία σε έναν μαθητή (εικ. 25). Το πιο εκπληκτικό όμως

ήταν ότι αριστερά από τη μορφή του δασκάλου απεικονιζόταν ένα διαφανές πολύεδρο, σε σχήμα **ρομβοκυβοκτάεδρου**, με είκοσι έξι πλευρές, δεκαοκτώ από τις οποίες είναι τετράγωνα και οκτώ ισοσκελή τρίγωνα, γεμάτο με νερό και αιωρούμενο στον αέρα συμβολίζοντας την καθαρότητα και το άχρονο των μαθηματικών.

Η Δροσοσταλίδα προχώρησε μπροστά και τους οδήγησε προς την είσοδο.

Εικ. 25. Πίνακας του Jacopo de Barbari, 1495

Ο Luca Pacioli (1445 - 1514) ντυμένος σαν μοναχός με μαθητή του

Δρ. : Λοιπόν παιδιά, αυτός ο πίνακας που βλέπετε έδωσε την ιδέα στον αρχιτέκτονα του Μουσείου να του δώσει το σχήμα του περίφημου αυτού στερεού και να το φτιάξει μάλιστα αιωρούμενο και διάφανο, όπως το ζωγράφησε ο καλλιτέχνης.

Μαρία: Είναι πραγματικά το όγδοο θαύμα!

Χάρης: Εδώ έχει καταρριφθεί ο νόμος της βαρύτητας! Απίστευτο!

Νίκη: Είναι τέλειο!

Δρ.: Ας περάσουμε παιδιά στη στοά που οδηγεί στις διάφορες αίθουσες.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 5

Μπροστά τους απλωνόταν ένας υπέροχος κήπος με μία φοβερή ποικιλία δέντρων και φυτών οργανωμένων σε μια γεωμετρική διάταξη με υπέροχα σχέδια και

χρώματα. Καθεμιά από τις τέσσερις αίθουσες σε σχήμα πυραμίδας ήταν αφιερωμένη και σε μία τέχνη, όπου υπήρχε σχετική έκθεση, ενώ οι τέσσερις αίθουσες σε σχήμα κύβου ήταν εργαστήρια ζωγραφικής, γλυπτικής, χαρακτηριστικής και αργυροχρυσοχοΐας.

Η Δροσοσταλίδα αρχίζει την ξενάγηση:

Δρ.: Στην πρώτη αίθουσα μπορείτε να θαυμάσετε έργα γλυπτικής.....

Δρ.: Στην δεύτερη αίθουσα μπορείτε να δείτε έργα ζωγραφικής.....

Δρ.: Στην τρίτη αίθουσα υπάρχει έκθεση Χαρακτικής .....

Δρ.: Στην τέταρτη αίθουσα έχει έκθεση κοσμήματος .....

Δρ.: Στην πέμπτη αίθουσα έκθεση σπάνιων λογοτεχνικών και επιστημονικών βιβλίων.....

Δρ.: Στην έκτη αίθουσα έκθεση κουστουμιών και σκηνικών θεάτρου.....

Δρ.: Στην έβδομη αίθουσα έκθεση της ιστορίας του Κινηματογράφου.....

Δρ.: Και στην όγδοη αίθουσα έκθεση φωτογραφίας.....

ΣΚΗΝΗ 3η

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 6

Τα παιδιά είχαν μαγευτεί!

Τελειώνοντας βγήκαν στο **αίθριο του Μουσείου** κι εκεί η μαγεία έφτασε στο αποκορύφωμά της. Στη μέση βρισκόταν μία μεγάλη πίστα, όπου νέοι και νέες λικνίζονταν στους ρυθμούς μιας υπέροχης μελωδίας! Μπήκαν τότε κι αυτοί στο χορό και χόρεψαν ... μέχρι τελικής πτώσης.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 1

Η Δροσοσταλίδα τότε τους είπε να καθίσουν στον κήπο του Μουσείου για ένα ελαφρύ γεύμα και ξεκούραση. Έτσι κι έγινε!

Καθώς τα παιδιά έτρωγαν με όρεξη τα εκλεκτά εδέσματα, στο διπλανό τραπέζι δύο άντρες μέσης ηλικίας είχαν μία εξαιρετικά ενδιαφέρουσα συζήτηση, την οποία μπορούσαν να ακούν και όλοι οι παρευρισκόμενοι, καθώς ο χώρος ήταν περιορισμένος και η ηχητική πολύ καλή και να συμμετέχουν κι αυτοί στη συζήτηση.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 2

Απ' ό,τι τους εξήγησε η Δροσοσταλίδα στο Cafe αυτό του Μουσείου σύχναζαν οι περισσότεροι διανοούμενοι, που μέσα από πολιτισμένους δημοκρατικούς διαλόγους αποφάσιζαν για τα σημαντικά ζητήματα της πόλης. Και ήταν πραγματικά αξιοθαύμαστο να παρακολουθείς την εύστοχη επιχειρηματολογία τους και την ευφράδεια του λόγου τους. Η Πειθώ σε όλο της το μεγαλείο!

.....

Μαρία: Αυτό θα πει! Η Ρητορική είναι μια τέχνη μαγική, που πάντα με γοήτευε!

Χάρης: Τώρα καταλαβαίνω τους αρχαίους έλληνες φιλοσόφους και ρήτορες, που συγκεντρώνονταν στα συμπόσια και απολάμβαναν παράλληλα με ένα καλό γεύμα ολονύκτιες πολλές φορές συζητήσεις πάνω σε θέματα ποικίλων πνευματικών ενδιαφερόντων.

Λίλιαν: Πραγματικά πρόκειται για μεγάλη απόλαυση!

ΟΛΓΑ: Ό,τι είδα εδώ θα μου μείνει αξέχαστο!

ΝΙΚΗ: Κι εμένα! Τα όμορφα χρώματα, το αρμονικό σχήμα του πλανήτη σας, η μουσική, η Αρχιτεκτονική! Ένα πραγματικό πανηγύρι των αισθήσεων!

Δρ.: Ναι! Πράγματι, έτσι είναι.

Μαρία: Νομίζω ότι δεν έχω ξαναδεί ωραιότερο τόπο!

Αρ.: Δυστυχώς όμως δεν θα μπορέσουμε να τον δούμε για πολύ ακόμα, γιατί μας πιέζει ο χρόνος και δεν θα προλάβουμε να εκτελέσουμε την αποστολή μας...

Δρ.: Σας εύχομαι πραγματικά να καταφέρετε να σώσετε τη φίλη σας και τον πλανήτη σας! Καλή επιτυχία στα επόμενα βήματα σας.

Νίκη: Ευχαριστούμε πολύ νεράιδα Δροσοσταλίδα!

Δρ.: Χάρηκα παρά πολύ που σας γνώρισα.

Όλοι μαζί: Κι εμείς το ίδιο.

Δρ.: Γεια σας!!!

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 3

Τα παιδιά προχώρησαν λιγάκι και σε λίγη ώρα βρέθηκαν μπροστά σε μια τεράστια γιγαντοοθόνη. Ήταν λες και βρισκόντουσαν σε τηλεπαιχνίδι. Αμέσως εμφανίστηκε μια ερώτηση που έλεγε τι χρειάζεται ένας άνθρωπος, για να είναι **ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟΣ**.

Τα παιδιά σκέφτηκαν λίγο και έφεραν στο νου τους τα λόγια της νεράιδας.

Αποφάσισαν λοιπόν ότι ο άνθρωπος, για να είναι δημιουργικός, χρειάζεται

φαντασία, έμπνευση και αρμονία ανάμεσα στο σώμα, την ψυχή και το πνεύμα

Σ Τ Ο Ν Π Λ Α Ν Η Τ Η Τ Ω Ν Γ Ρ Ι Φ Ω Ν

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 4

Ο ΑΡΙΣΤΟΣ επιστρέφει στον ΠΛΑΝΗΤΗ ΤΩΝ ΓΡΙΦΩΝ μετά από έξι μέρες και ανακοινώνει στους σοφούς τους πέντε αριθμούς (1, 2, 3, 5, 8). Είναι σωστοί! Αλλά δεν έχει ανακαλύψει ακόμη πώς θα βρει από τα πέντε αυτά νούμερα τον ΜΥΣΤΙΚΟ ΑΡΙΘΜΟ, που θα πληκτρολογήσει στο κελί της αγαπημένης του, για να την απελευθερώσει. Ποια σχέση άραγε τα συνδέει;

Ο Λεονάρντο της Πίζας, εκτιμώντας την γενναιότητα και το ήθος του Αρίστου του δίνει μια μικρή βοήθεια.

Λεο: Θα σου θέσω ένα τελευταίο πρόβλημα, το οποίο, αν λύσεις, θα σου δώσει και την τελική λύση. **Σκέψου ότι έχεις φτάσει στον Πύργο όπου βρίσκεται φυλακισμένη η καλή σου...**

Αρ.: Ααχχχ! Ναι....

Λεο.: ...και πρόκειται να ανέβεις τη σκάλα. Ο μέγιστος αριθμός σκαλιών που μπορείς να ανέβεις κάθε φορά είναι δύο, δηλαδή, μπορεί να ανέβεις είτε ένα σκαλί είτε δύο σκαλιά κάθε φορά. Αν υπάρχουν n σκαλιά συνολικά, με πόσους διαφορετικούς τρόπους C_n μπορείς να ανέβεις τη σκάλα;

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 7

(Ο Αρίστος αρχίζει τους υπολογισμούς):

Αν υπάρχει μόνο ένα σκαλί είναι ξεκάθαρο ότι υπάρχει ένας μόνο τρόπος για να ανέβω, $C_1=1$. Εάν υπάρχουν δύο σκαλιά, μπορώ είτε να ανέβω δύο σκαλιά με τη μία ή να κάνω ένα βήμα τη φορά. Έτσι, υπάρχουν δύο τρόποι, $C_2=2$.

Λεο.: Πολύ σωστά. Συνέχισε.

Αρ.: Εάν υπάρχουν τρία σκαλιά, υπάρχουν τρεις τρόποι να ανέβω: $1+1+1$, $1+2$ ή $2+1$. Επομένως $C_3=3$.

Λεο.: Πόσα είναι αλήθεια τα σκαλιά του Πύργου;

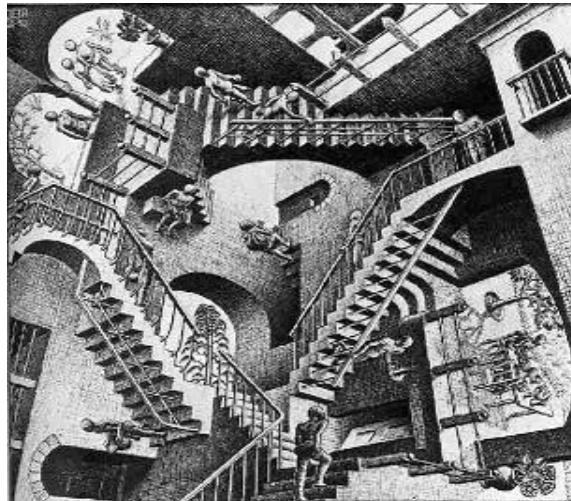
Αρ.: 89, θυμάμαι ότι μου είπε η Ερωφίλη.

Λεο.: Μμμμ! Τι σύμπτωση! Ένας από τους αριθμούς της ακολουθίας μου!

Αρ.: Δεν κατάλαβα!

Λεο.: Θα καταλάβεις σύντομα! Τώρα θα σου έλεγα να συνεχίσεις να υπολογίζεις τις δυνατότητες ανόδου της σκάλας με τον τρόπο που άρχισες, μέχρι να βρεις τους δέκα πρώτους αριθμούς. Και στη συνέχεια θα σου πω τι θα κάνεις!

Αρ.: Τι να κάνω; Θα συνεχίσω... (σιγοψιθυρίζοντας): «Έρωσ ανίκατε μάχαν!»

Εικ. 26. Πίνακας M. C. Escher

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 6

Και για να μην τα πολυλογούμε, ο Αρίστος έμεινε μόνος του σε ένα δωμάτιο με μια κιμωλία και έναν μαυροπίνακα συνεχίζοντας τους υπολογισμούς. Έτσι σε λίγες ώρες είχε βρει τους αριθμούς: **1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34, 55, 89**. Προς μεγάλη του έκπληξη οι πέντε πρώτοι ήταν οι ίδιοι με τους αριθμούς των πλανητών που επισκέφθηκε με τα παιδιά. Φτάνοντας στο 89, ξαφνιάστηκε και αφού φώναξε τον Φιμπονάτσι, του ανακοίνωσε όλους τους αριθμούς που βρήκε.

Λεο: Πολύ καλά τα πήγες! Βέβαια μπορεί τα σκαλιά να είναι περιορισμένα, αλλά η ίδια ακολουθία αριθμών έχει παρατηρηθεί ότι υπάρχει και στη φύση και συνεχίζεται στο άπειρο. Όπως πιθανόν θα πρόσεξες κι εσύ, **κάθε νέος αριθμός σε αυτήν προκύπτει από το άθροισμα των δύο προηγούμενων**. Με τον ίδιο τρόπο αναπαράγονται και τα κουνέλια μου!

Αρ. (φανερά κουρασμένος): Μια ατέρμονη ακολουθία αριθμών! Μα..., αν είναι έτσι, τότε εγώ δεν πρόκειται ποτέ να βρω τον αριθμό που ψάχνω.

Λεο.: Μην κάνεις έτσι φίλε μου! Είσαι πολύ κοντά στη λύση!

Αυτό που σου μένει να κάνεις είναι να βρεις το «χρυσό λόγο», ξεκινώντας από την αρχή της ακολουθίας και διαιρώντας τον μεγαλύτερο με τον αμέσως μικρότερο αριθμό, ξεκινώντας από το κλάσμα $1/1$, μετά $2/1$, και εξής.... Όταν ο άρρητος αριθμός, που θα προκύπτει από τις διαδοχικές διαιρέσεις, είναι ο ίδιος τουλάχιστον μέχρι και το τρίτο δεκαδικό του ψηφίο, τότε πλέον θα έχεις

ανακαλύψει τον αριθμό, που επιθυμείς, τον πιο όμορφο μέσα σε ολόκληρο το σύμπαν!

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 7

Ο Αρίστος πήρε μια βαθιά ανάσα και ξαναρίχτηκε στους υπολογισμούς. Μετά από λίγες ώρες, αφού ολοκλήρωσε κι αυτή την ενέργεια, εξουθενωμένος εμφανίζεται μπροστά σε όλους τους σοφούς και φωνάζει:

Αρ.: **ΕΥΡΗΚΑ!!! ΕΥΡΗΚΑ!!!** Είναι ο αριθμός **1, 618...!**

Λεο.: Συγχαρητήρια αγαπητέ μου! Αυτός είναι ο περίφημος αριθμός **Φι**, που πήρε το όνομά του από τον γλύπτη του Παρθενώνα, **Φειδία** που πρώτος τον χρησιμοποίησε στα γλυπτά του, που κόσμησαν την Ακρόπολη.

Αρ.: Τον βρήκα! Τον βρήκα! Δεν το πιστεύω!

Λεο.: Έτσι πρέπει να κατάλαβες τώρα τι κοινό υπάρχει ανάμεσα στη διάταξη των πετάλων ενός λουλουδιού ή των φύλλων ενός βλαστού, στη μορφή ενός κοχυλιού, όπως ο ναυτίλος ή ακόμη στις αναλογίες του ανθρώπινου σώματος, στον τρόπο αναπαραγωγής των κουνελιών και σε διάφορα έργα τέχνης, ανάμεσα σε έναν ανεμοστρόβιλο και σε ολόκληρο το γαλαξία, καθώς και σε πλήθος άλλων φυσικών ή ανθρώπινων δημιουργημάτων.

Αρ.: Μα ο **«ΧΡΥΣΟΣ ΛΟΓΟΣ»** φυσικά!

Λεο.: Μπράβο Αρίστο, είσαι όνομα και πράμα!

Αρ.: Ευχαριστώ Λεό.

Λεό: Και να θυμάσαι, την ανακάλυψη αυτή την έκαναν πρώτοι οι πρόγονοί σου, οι αρχαίοι Έλληνες, οι **Πυθαγόρειοι**, που πρώτοι συνέλαβαν την έννοια του **Χρυσού λόγου** και των **άρρητων αριθμών** και στη συνέχεια ο **Ευκλείδης** που ανακάλυψε τη **Χρυσή Τομή**.

Αρ.: Θα το θυμάμαι οπωσδήποτε! Ευχαριστώ για όλα!

Φεύγω τώρα ολοταχώς, για να προλάβω. Αλλιώς αύριο ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ θα επιστρέψει στη ΘΛΙΒΕΡΟΥΠΟΛΗ και θα αλλάξει τον κωδικό στο κελί του ΠΥΡΓΟΥ.

Μαζί του καθώς φεύγει φωνάζει κι η Φιφή: **«ΣΤΟ ΠΙ ΚΑΙ ΦΙ ... ΣΤΟ ΠΙ ΚΑΙ ΦΙ...»**

Αρ. : **Όχι, Φιφή, μόνο στο Φι..... Χα, χα, χα....!!!**

ΠΡΑΞΗ ΙΑ΄

ΑΦΗΓΗΤΗΣ

ΑΡΙΣΤΟΣ

ΕΡΩΦΙΛΗ

ΦΡΟΥΡΟΙ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

ΒΑΣΙΛΙΑΣ

Ε Π Ι Σ Τ Ρ Ο Φ Η Σ Τ Ο Ν Π Λ Α Ν Η Τ Η Γ Η

ΣΚΗΝΗ 1η

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 5

Ο ΑΡΙΣΤΟΣ τρέχει στον πλανήτη του, πληκτρολογεί τον αριθμό φι σαν κωδικό στον ηλεκτρονικό πίνακα του κελιού του Πύργου και απελευθερώνει την ΕΡΩΦΙΛΗ, αφού πρώτα ξεγελάει τους φρουρούς, λέγοντάς τους πως είναι απεσταλμένος του βασιλιά.

(Οι δύο νέοι σφιχταγκαλιάζονται, ενώ ο φτερωτός θεός τους κοιτάζει χαρούμενος από ψηλά).

Ερωφίλη: Έφτασες την κατάλληλη στιγμή, αγαπημένε μου! Πρέπει τώρα να δράσουμε γρήγορα και έξυπνα.

Αρίστος: Ό,τι πεις, Ερωφίλη μου!

ΕΙΚ. 27

(Κι αφού καταστρώνουν σχέδιο δράσης με τον Αρίστο...)

ΣΚΗΝΗ 2η

(ΜΕ ΠΑΝΤΟΜΙΜΑ)

Η Ερωφίλη καλεί σε συνέλευση όλους τους κατοίκους και τους ενημερώνει για τα σχέδια του βασιλιά. Όλοι μαζί τρέχουν να προλάβουν τους επιστήμονες να μην ρίξουν το φίλτρο της υπακοής στο σύστημα ύδρευσης και τους προλαβαίνουν την τελευταία στιγμή.

Όταν γυρίζει ο βασιλιάς την επόμενη μέρα, όλοι είναι συνεννοημένοι να τον παρασύρουν, ώστε να πει αυτός ένα ποτήρι νερό, όπου θα του έχουν ρίξει λίγο από το φίλτρο, πριν το καταστρέψουν.

Έτσι γίνεται και ο τυραννικός βασιλιάς υπακούει πλέον τυφλά το λαό του και σώζεται ο πλανήτης και όλος ο γαλαξίας της φαντασίας!

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

ΑΦΗΓΗΤΗΣ

ΑΡΙΣΤΟΣ

ΠΑΙΔΙΑ (ΧΑΡΗΣ, ΜΑΡΙΑ, ΛΙΛΙΑΝ, ΝΙΚΗ, ΟΛΓΑ)

(BLACK OUT)

Ο ΑΡΙΣΤΟΣ μπαίνει σε ένα δωμάτιο και βρίσκει το ΧΑΡΗ, τη ΜΑΡΙΑ, τη ΛΙΛΙΑΝ, ΤΗΝ ΟΛΓΑ και τη ΝΙΚΗ να έχουν αποκοιμηθεί μπροστά σε μια τηλεόραση.

ΑΡΙΣΤΟΣ: Ξυπνήστε τεμπέληδες!

ΧΑΡΗΣ: Τι κάνεις εσύ εδώ;

ΜΑΡΙΑ: Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ήρθε;

ΛΙΛΙΑΝ: Τρέξε να σωθείς!

ΑΡΙΣΤΟΣ: Τι πάθατε;

ΝΙΚΗ: Πού είναι η Ερωφίλη;

ΑΡΙΣΤΟΣ: Ποια;

ΜΑΡΙΑ: Αφού τώρα μόλις την ελευθέρωσες από τον ΠΥΡΓΟ.

ΑΡΙΣΤΟΣ: Πάτε καλά; Άντε, σταματήστε την πλάκα, γιατί έχουμε να κάνουμε εργασία για αύριο το πρωί.

ΟΛΓΑ: Καλά, δε μου λες, εσύ πού ήσουν; Πριν έρθεις εδώ πού ήσουν;

ΑΡΙΣΤΟΣ: Είχα μάθημα Αγγλικών. Πλάκα μου κάνετε;

Δεν είπαμε να μαζευτούμε εδώ σήμερα μετά τα Αγγλικά μου, για να κάνουμε την εργασία για τον Φιμπονάτσι;

ΟΛΓΑ: Ωχ ναι! Δίκιο έχεις.

ΑΡΙΣΤΟΣ: Και βέβαια έχω δίκιο! Θα με τρελάνετε; Τι βλέπατε στην τηλεόραση και σας πήρε ο ύπνος;

ΧΑΡΗΣ: Μας πήρε ο ύπνος;

ΑΡΙΣΤΟΣ: Καλά, εσύ ροχάλιζες κιόλας!

ΧΑΡΗΣ: Ναι;

ΑΡΙΣΤΟΣ: Αμέ!
ΛΙΛΙΑΝ: Όνειρο ήταν!
ΑΡΙΣΤΟΣ: Ποιο;
ΜΑΡΙΑ: Καλά και είδαμε όλοι μαζί το ίδιο όνειρο;
ΑΡΙΣΤΟΣ: Ποιο όνειρο; Τι λέτε;
ΧΑΡΗΣ: Απίστευτο!
Κάτσε φίλε, θα στα πούμε όλα από την αρχή....
ΜΑΡΙΑ: Ήσουνα εσύ, λέει, σε έναν πλανήτη που είχε δύο πόλεις ...

Εικ. 28

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Mario Livio, Η ιστορία του Φ, του εκπληκτικότερου αριθμού, εκδ. ΕΝΑΛΙΟΣ, Αθήνα 2005.
2. Τσιμπουράκη Δημήτρη, Η γεωμετρία και οι εργάτες της στην αρχαία Ελλάδα, εκδ. ALIEN.
3. Corbalan Fernando, Η χρυσή τομή, Η μαθηματική γλώσσα της ομορφιάς, εκδόσεις Τέσσερα πι.
4. Ευαγγελόπουλος Δημήτρης, Ιερή Γεωμετρία, εκδόσεις Αρχέτυπο.
5. Σπανδάγου Ευάγγελου, Η Χρυσή Τομή στην αρχαία Ελλάδα, εκδόσεις Αίθρα.
6. φ-ractals:
7. Συνάντηση της αρχαιοελληνικής σκέψης με τα υπερσύγχρονα μαθηματικά. 2lyk-arsak.att.sch.gr/?page_id=1154
8. Α. ντε Σαιντ Εξυπερύ, Ο μικρός πρίγκιπας, εκδόσεις Πατάκη
9. Ομήρου Οδύσσεια, μτφρ. Ζήσιμου Σίδερη, ΟΕΔΒ
10. Β. Κορνάρου, Ερωτόκριτος
11. Παπαθανασίου, Μάρω: «Η πυθαγορική διάνοηση και τα μαθηματικά». Ελληνική Φιλοσοφική Επιθεώρηση 3 (1986), 15-26.
12. Βεγκέτι Μάριο, Ιστορία της Αρχαίας Φιλοσοφίας, εκδ. Π. Τραυλός, Αθήνα 2003
13. Χριστιανίδης Γιάννης (2003), «Θέματα από την Ιστορία των Μαθηματικών», Εκδόσεις: Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης.
14. Αναπολιτάνος Διονύσιος (2005), «Εισαγωγή στη Φιλοσοφία των Μαθηματικών», Εκδόσεις: Νεφέλη.
15. Struik Dirk (1993), «Συνοπτική Ιστορία των Μαθηματικών», Εκδόσεις: Δαίδαλος
16. <https://www.youtube.com/watch?v=fvOtHJ32v80> : Επιστήμες και φιλοσοφία